

**Tanrı'yı Kıyamete Zorlama Hezeyanı, *Evanjelist-Siyonist Görünümlü* Luciferyan Komplö,
İran'ın Sergilediği Direniş ile Dünya'ya Verdiği Din, Tarih ve Coğrafya Dersleri**

Bu makale, Mitra'dan, Mehdi'ye Zerdüşt'ten, Humeyni'ye "İran", Ayet, Rivayet, İmamet, Siyaset isimli teopolitik araştırma alanında yazdığım belgesel kitabın konusu çerçevesinde, 2018 yılından itibaren İran ile ilgili gelişen önemli siyasal olaylara daha yakın plandan bakmak amacıyla yazılmıştır. Bu yakın plan bakış, Kasım Süleymani'ye düzenlenen suikast ile başlayıp, 7 Ekim 2023 tarihinde Hamas'ın Gazze'de başlattığı Aksa Tufanı harekâtı sonrasında Ortadoğu'da gelişen önemli askeri ve siyasal olaylara odaklanmaktadır. Diğer çalışmalarımda olduğu gibi bu makalemdede de tüm bu süreçte yaşananların, tarihi, ideolojik ve teolojik arka planı detaylı bir şekilde incelenmektedir. Okuyacağınız bu metin özet niteliğinde bir makale olup, İran özelinde son 8 yılda yaşananların kökleri şüphesiz çok derinlere ve binlerce yıl önceye gitmektedir ve belgesel niteliğindeki kitaplarımda bu derin köklerin tüm boyut ve detayları irdelenmektedir.

Makaleye başlarken öncelikle diyebiliriz ki 2018 yılında İran için hayırlı gelişmeler olmayacaktır zira ABD'de Demokratların küreselci başkanı gitmiş ve yerine Cumhuriyetçilerin adayı olan ancak ulusalcı mı, siyonist Evanjelist mi yoksa narsist bir megaloman mı olduğu tam anlaşılamayan, Donald Trump gelmiştir. Kendisi teopolitik açıdan çok, klinik psikolojisi açıdan incelemeye değer bir karakter olduğu, bilinen bir gerçekliktir. Trump ilk döneminde masonik ABD müessesesini sallamış ama samimi bir dava adamı olmadığı ve yerine ne koyacağını kendisi de bilmediğinden yıkamamıştır; ancak İran'a, düşmanca tutumuyla zarar vermek istediği kısa sürede belli olmuştur. Donald Trump, Evanjelist destekçilerine seçimlerden önce verdiği sözü yerine getirmiş ve İran ile ABD'nin de içinde bulunduğu 5+1 ülkeleri arasında imzalanan 14 Temmuz 2015 tarihli "Ortak Kapsamlı Eylem Planı" isimli, İran'ın nükleer enerji faaliyetlerini tam denetim altına alan, çok taraflı uluslararası anlaşmadan tek taraflı olarak çekildiğini duyurmuştur. Bu anlaşma esasen dönemin Cumhurbaşkanı Mahmud Ahmedinecad'ın 2006 yılında yaptığı bir konuşmada, "İran'ın uranyum zenginleştirmeyi gerçekleştirdiğini ve artık nükleer enerji üretebilen bir devlet haline geldiğini, bu nedenle devletlerarası koşulların da tamamen değiştiğini", söylediği sözler ile başlayan gerginliğin, 2013 yılında Hasan Ruhani'nin Cumhurbaşkanlığı döneminde ortaya koyduğu siyasal irade ile başlayan müzakere süreci neticesinde, son bulduğu bir durumu ifade etmektedir. İşte Evanjelistlerin güdümündeki Donald Trump yönetimi, ABD'yi böyle bir anlaşmadan tek taraflı çekerek Orta Doğu'da yeniden saldırgan pozisyon almasını sağlamıştır.

Aslında İran'a yönelik Evanjelist saldırılar, 2017 yılı haziran ayında Trump'ın talimatı ile CIA tarafından kurulan "İran Misyon Merkezinin" başına karanlıklar prensi olarak tanınan Michael D'Andrea isimli kötü şöhretli bir ajanın getirilmesi ile başlayacaktır. Misyonun amacı, 2009 olayları sonrası toparlanan İran'da yeni iç karışıklıklar organize etmek ve İsrail istihbarat örgütü Mossad ile iş birliği yaparak mümkün olduğu kadar çok İranlı devlet yetkilisine suikast düzenlemektir. Zaten İran, 2010 yılından itibaren başlayan ve nükleer bilim insanları ile balistik füze programının başındaki isimlerin hedef alındığı suikast ve sabotajlarda, 5 üst düzey görevlisini ve bilim adamını kaybetmiştir. Bu kişiler fizik profesörü Mesud Ali Muhammedi, Quantum fizikçisi ve İran Atom Enerjisi Kurumu Üyesi Mecid Şehriyari, nükleer fizikçi Daryuş Rızainejad, füze teknolojisi uzmanı Hasan Tahrani Mukaddem ve uranyum zenginleştirme konusunda uzman nükleer fizikçi Mustafa Ahmedî Ruşen'dir. İran Misyon Merkezi, kuruluşundan sadece 6 ay sonra ilk hedefine ulaşmış henüz 2017 yılı bitmeden yılın son günlerinde İran'da İslam Cumhuriyeti'ni hedef alan sokak eylemleri ve protestolar başlamıştır. CIA misyonunun bütçesi belli değildir ancak organize provokasyonun teması bellidir, başta telegram olmak üzere sosyal medya ve internet üzerinde organize olan provokatörler, İran'ın kaynaklarının, Suriye Yemen ve Lübnan'daki müttefik grupları desteklemek için harcandığı, bu nedenle İran ekonomisinin bozulduğu ve halkın bundan dolayı mağdur olduğu ve yoksullaştığı, ajitasyonunu yaymakta ve halkı provoke etmektedir. İlk olaylar 28 Aralık 2017 tarihinde hiç beklenmedik şekilde belki de özellikle İran'ın en muhafazakâr kenti Meşhed'te başlamış ve en az 70 kente yayılmış, eş zamanlı olarak bazı

Avrupa kentlerinde de mitingler organize edilmiştir; kısmen Tahran'a da sığrayan olayların ateşi Devrim Muhafızları, Besiç milisleri, polis ve İran istihbaratının çabası ile söndürülmüş ve ocak ayı başında olaylar kontrol altına alınmıştır. Protestolara katılım kitlesel boyutta değildir, ancak marjinal protestocuların hedefinde, kamu mallarına zarar vermek ve şehirlerde terör estirip halkı ve devleti tedhiş etmek, vardır. Maalesef şiddet şiddeti doğurmuş en az 20 protestocu ve güvenlik görevlisi hayatını kaybetmiş ve çok sayıda kişi de tutuklanmıştır. 3 Ocak 2018'de ise yine çok sayıda şehirde bu kez hükümet ve devlet yanlısı barışçıl gösteriler düzenlenmiş ve halk şiddet olaylarını protesto etmiştir. Cumhurbaşkanı Hasan Ruhani de günler süren devlet ve hükümet karşıtı gösterilerin ardından yaptığı ilk açıklamada, olaylara yatıştırıcı bir üslupla yaklaşmış ve İran halkının yönetimi protesto etme hakkına sahip olduğunu ancak şiddet, vandalizm ve kışkırtıcı siyasi sloganlardan kaçınılması gerektiğini, zira bunların sadece halkın durumunu kötüleştirdiğini vurgulamıştır. Ancak bahsettiğim gibi, kullandıkları Trump marifeti ile İran'a yönelik Evanjelist saldırılar ve CIA'nın İran Misyonu, sokak provokasyonları ile sınırlı değildir ve 21. Yüzyıl İran tarihinin en önemli şahsiyetlerinden birine yönelik düzenlenen suikast ile Evanjelist kıyamet provokasyonu ileri bir evreye geçecek ve de kendi söylemleri ile ifade edersek, Tanrı adeta kıyamete zorlanacaktır. 3 Ocak 2020 tarihinde, İran Ordusu Kudüs Gücü Komutanı Kasım Süleymani diplomatik ziyaret için geldiği Irak'ın başkenti Bağdat'ta havalimanından Irak Başbakanı ile görüşmek üzere ayrıldığı sırada, ABD askeri kuvvetleri tarafından insansız silahlı hava aracı saldırısı ile öldürülecek ve bütün Dünya 2020 yılına büyük bir dehşete düşerek başlayacaktır.

Kasım Süleymani'nin rolü hem İran hem Orta Doğu'daki müttefikleri hem de düşmanları açısından son derece önemlidir. Hatta öldürüldüğünde İran'ın en güçlü üç kişisinden biri konumundadır. Kısaca onu tanıtırak, Kasım Süleymani 1957 Kirman doğumludur henüz 18 yaşındayken dinlediği dini vaazlardan etkilenerek devrimci kimlik kazanmıştır. İslam İnkılabını müteakip kurulan İran Devrim Muhafızlarına katılmış, ilk yıllarında ayrılıkçı hareketler ile mücadele etmiş sonrasında başlayan savaşta cephede gösterdiği liderlik, organizasyon becerisi ve cesareti ile hızla yükselmiştir. Kasım Süleymani, Saddam güçlerinin işgal ettikleri İran topraklarından çıkarılmasında, önemli rol oynamış ve henüz 20'li yaşlarındayken Devrim Muhafızları içinde komutanlık seviyesine yükselmeyi başarmış ve savaşın sonuna kadar güney cephesinde çok sayıda başarılı askeri operasyonu yönetmiştir. Savaş sonrasında ise Afganistan sınırında görev yapmış ve uyuşturucu kaçakçıları ile mücadele etmiştir. Kasım Süleymani, büyük ihtimalle 1998'de İran Devrim Muhafızlarının en önemli kolordusu olan Kudüs Gücü (Sepah-e Qods) komutanlığına getirilmiştir. Bu kolordu 1988 de kurulmuş olup hem askeri istihbarat faaliyetleri yürüten hem de İran sınırları dışında konvansiyonel olmayan spesifik askeri operasyonlar düzenleyen özel bir birimdir. Kudüs Gücü Komutanlığı doğrudan İran Yüce Rehberine bağlı ve ona karşı sorumludur. Süleymani'nin komutanlığı döneminde Orta Doğu'da çok önemli savaşlar yaşanmıştır. Süleymani, 2006 yılında İsrail'in saldırılarına karşı, Lübnan'ı savunan İran'ın müttefiki Hizbullah'ın askeri kanadına verilen stratejik destekte ve kazanılan askeri başarılarda arka plandaki stratejik askeri akıl olmuştur. Kasım Süleymani, yine 2011'de başlayan ve 2017'ye kadar şiddetli şekilde devam eden Suriye İç Savaşında, bizzat ABD tarafından kurulup yönetilen taşeron örgüt İŞİD'e karşı, Suriye ordusunu, organize ettiği ve yönettiği Şii milisleri, Lübnan Hizbullah'ı askerleri ve Kudüs Gücü Kolordusu ile desteklemiş ve onlara karşı önemli askeri başarılar elde edilmesini sağlamış, Rusya'nın da katkısını alarak, ABD ve İsrail'in Suriye'yi fiilen bölme planının bozulmasında başrol oynamıştır. Süleymani, Irak'ta da çok sevilen ve sayılan bir komutandır, zira 2013-2017 yılları arasında Irak'ta yaşanan iç savaşta, ABD'nin taşeron örgütü İŞİD'e karşı, Irak ordusunu ve Şii ağırlıklı milis gücü Haşdi Şabi'yi (Halk Seferberlik Güçleri) organize edip yöneterek, Irak'ın da fiilen bölünmesinin önüne geçmiştir. İlaveten İran, Orta Doğu'da siyasi ve askeri destek verdiği ülkelere bizzat onların daveti üzerine, Batılı işgalcilerin veya taşeronlarının yıkıcı girişimlerine karşı, bu ülkelere yardım etmek için gitmiştir. Neticede İŞİD hem Irak hem de Suriye coğrafyasında yenilmiş ve ABD, İŞİD militanlarını askeri kargo uçakları ile, bu kez Taliban'a ve Rusya'ya karşı, kullanmak amacıyla, Afganistan'a taşımak zorunda kalmıştır. Anlaşılabacağı üzere Kasım Süleymani, ABD ve İsrail'in Orta Doğu'daki yıkıcı Evanjelist kıyamet planlarının ve siyonizm'in önündeki en büyük engeldir.

Kasım Süleymani'nin uluslararası boyutta bir terör saldırısı sonucu katledilmesi ile suikastçı kimliği tescillenen ABD'nin, Başkanı Donald Trump dışında Başkan Yardımcısı Mike Pence, Dış İşleri Bakanı ve eski CIA Başkanı Mike Pompeo, Milli Güvenlik Danışmanı Robert O'Brien ve Savunma Bakanı Mark Esper de bu suikastta başrol oynamışlardır ve İran yönetimi bu kişilerin terörizm ve cinayetten yargılamasını istemektedir. Trump'ı saldırıya teşvik eden ve saldırıyı destekleyen bu kişileri kısaca tanıtırsak: Mike Pence, evanjelik Protestan Kilisesi Megachurch'e bağlı bir Evanjelisttir ve şahin politik kimliği ile tanınır. Mike Pompeo, evanjelik Presbiteryen Kilisesine bağlı yine bir Evanjelisttir ve İran, Türkiye ve de İslam düşmanlığını gizleyemediği, söylemleri ile tanınır; ayrıca CIA Başkanlığı dönemine dair yoğun işkence iddiaları nedeniyle kendi ülkesinde bile tartışmalı bir karakterdir. Cinayetin baş organizatörü olan Mark Esper ise yarı gizli örgüt Council On Foreign Relations'ın bir üyesidir.

Detay olarak bu örgüt yani kısaca CFR, Avrupalı ünlü finans imparatoru Yahudi kökenli Siyonist Rothschild hanedanının finansal ve siyasi desteği ile oluşan Amerikan Rockefeller hanedanı tarafından kurulup yönetilen ve Rockefeller vakfı tarafından finanse edilen, 1921 yılında kurulmuş derin bir yapılanmadır. Rockefeller hanedanı Seferad Yahudisi kökenli Protestan bir aile olup finans petrol ve medya devi bir imparatorluğun sahipleridir. CFR'yi kuranların benzer ideolojide olan İlluminati, Skull and Bones ve Mason locaları ve Tapınakçı tarikatlara da mensup oldukları ve bu tarikatların siyasi faaliyetlerini meşru zemine taşımayı amaçladıkları düşünülmektedir. CFR'nin iki binden fazla üst düzey üyesi olduğu, bunlar arasında Amerikan Başkanları, üst düzey siyasetçiler, CIA Başkanları, Dış İşleri bakan ve bürokratları, yüksek yargı mensupları, medya patronları, bankerler, finansçılar ve iş adamları bulunduğu bilinmektedir. CFR, bu güçlü bağlantıları sayesinde istihbarat ve dış politika üzerinden adeta seçilmemiş yönetici elitler olarak ABD'yi ve Dünya'yı yönetmektedir. Bu örgütün, son yüzyıl içinde Dünya'da yaşanan bütün önemli "siyasi" olaylarda, "radikal" değişimlerde etkili ve aktif olduğu düşünülmektedir. Bunlar arasında yürüttükleri bu tarihi mücadelenin iki önemli kırılma noktası vardır; bunlardan biri Kennedy suikastı diğeri de İran'da yapılan Ajax kodlu hükümet darbesidir. CFR'nin Avrupa'daki en önemli bağlantısı ise yine bir başka yarı gizli örgüt olan Bilderberg'dir, ayrıca Trilateral Komisyon adında kendileri ile bağlantılı bir yapı daha mevcuttur. Bu yapı ise David Rockefeller ve Zbigniew Brzezinski tarafından yine yarı gizli bir örgüt olarak 1973 yılında kurulmuştur. Tabii CFR'nin asli ve doğal ortağı ve de ideolojik ikizi İngiltere merkezli Chatham House ya da diğer adıyla Royal Institute of International Affairs'dir. Bu iki kurumun yani CFR ve RIIA'nın, CIA ve MI6'in faaliyetleri üzerinde, etkili oldukları düşünülmektedir.

Devam edersek Mark Esper aynı zamanda Aspen Strateji Grubu isimli politik bir kliğin de mensubudur. Bu grup ise Aspen Enstitüsüne bağlıdır, Aspen Enstitüsü de sanayici iş adamı Walter Paepcke tarafından 1949'da kurulmuş Washington merkezli bir araştırma ve düşünce kuruluşudur. Enstitü büyük oranda Rockefeller Biraderlik fonu ve Carnegie Corporation tarafından fonlanmaktadır. Carnegie Corp'dan kısaca söz edersek, 1911 yılında Andrew Carnegie tarafından kendi dünya görüşüne uygun eğitim programlarını desteklemek amacıyla kurulmuş bir başka kurumdur, Andrew Carnegie ise şaşırtıcı olmayacağı gibi ünlü bir masonudur. Aspen Enstitüsünü fonlayan bir başka vakıf ise Bill Gates'in kurucuları arasında yer aldığı Gates Vakfıdır. Bill Gates, Corona Virüs Pandemisinin sorumlusu olarak gösterilmekte ve tüm insanlığa karşı kitlesel soykırım uygulamakla suçlanan ve tapınakçılığı ve de masonluğu itinayla gizlenmiş, başka tartışmalı bir karakterdir; Gates'in ideolojisini daha iyi anlamak için Dan Brown'ın Cehennem adlı romanı okunabilir. Şüphesiz bahsettiğim tüm bu Kilise, kuruluş, örgüt veya cemiyetlere üye olmak suç değildir; ama maddi gücü ve örgütlerin organizasyon beceri ve kapasitesini fanatik ideolojik saplantılı amaçlar doğrultusunda kullanmak ve insanlığı tümüyle tehdit etmek, suçun da ötesinde yapısal olarak kökten sorunlu bir durumdur.

Örgütlere ve derin küresel yapılanmalara değinmişken bu aşamada ideolojik arka planlarını da açıklamak yerinde olacaktır. Esasen İsa Mesih'in Esrarı adlı belgesel çalışmamda bu konuyu tüm boyutları ve tarihsel perspektifi ile irdelediğimden, bu makede kısa ve öz bir açıklama ve özgün bir

yorum yapmakla yetineceğim. Sıkça vurguladığım Siyonizm, adını Kudüs'te bulunan Sion Dağından alır ve İsrail halkına mensup Yahudilerin, kutsal kitapları Tanah'ta Kenan Diyarı olarak ifade edilen bir bölgenin, kendi ana vatanları olduğuna inanmaları gerekçesi ile bu coğrafyada bir İsrail Devleti kurulmasını ve Dünya genelindeki diaspora Yahudilerinin buraya göç ettirilerek yerleştirilmesini öngören, ideolojinin adıdır. Ancak bahsedilen bu bölge en az üç bin yıldır Filistinlilerin yaşadığı bir ülkedir, fakat 20. yüzyıl ile başlayan ve özellikle I. Dünya Savaşı sonrası Filistin'in İngiliz Mandası olması ile hızlanan, Yahudilerin bu coğrafyaya taşınarak yerleştirilmesi, II. Dünya Savaşından sonra oluşan siyasi atmosferde Birleşmiş Milletler vasıtasıyla Filistin'de bir İsrail Devletinin kurdurulması ile Siyonist ideolojik perspektif de artık farklı bir aşamaya geçmiştir. Kanımca bu girişim ve gelişmeler Tapınakçı ideolojiye mensup kişi ve açık, gizli cemiyetlerin kurduğu derin bir komplodur. Neden mi böyle düşünüyorum? Çünkü siyonizm ve İsrail Devletinin kurulması, esasen bir Yahudi ideolojisi ve ülküsü değil, Evanjelist Hristiyanların ağırlıklı ABD'nin de kuruluşunda etkili olan Protestanlığın Püriten alt mezhebine bağlı İngilizlerin kurguladığı, bir projenin adıdır. Tıpkı geçmişte Amerika kıtasına yaşanan sistematik göçler neticesinde Amerika Birleşik Devletleri'nin masonik ideallere göre kurulması ve Avrupa'da geleneksel monarşilerin yıkılarak yerlerine Gnostik Hristiyanlığın Gökkubesi olarak Avrupa Birliği'nin oluşturulması gibi, İsrail Devleti de Gül ve Haç Kardeşliği ve Sion Tarikatı gibi Tapınakçı gizli cemiyetlerin ya da tarikatların, ideolojileri çerçevesinde kurulmuştur. Açarsak Evanjelistler, Eski Ahit külliyyatının (Tanah) üçüncü kısmı olan Ketuvim'de yer alan Daniel Peygamber'e atfedilen kitapta anlatılan Daniel'in bir rüya tabiri ile ilgili bulunduğu kehanete ve yine aynı kitapta anlatılan kendisinin görmüş olduğu vizyonlara dayanarak ve de Yeni Ahit külliyyatının (İncil) son kısmında bulunan Yuhanna'nın Vahyi adlı kitapta anlatılan ve kendisine atfedilen, "Mahşerin Dört Atlısı ve Yedi Melek, Yedi Mühür, Yedi Tas Su" şeklinde adlandırılan ve mahşer öncesi gerçekleşecek alametlerle ilişkilendirilen, Yuhanna'nın vizyonlarını, bir bütün olarak değerlendirerek, Tanrı'nın, kıyamet öncesi yer yüzünde en nihayet, kendi Krallığını kuracağına ve İsa Mesih'in de bu Krallığı yönetmek için atanmış görevli olarak gökten nüzul edeceğine, inanmaktadırlar. Evanjelistler, yine Yuhanna'nın Vahyi kitabına dayanarak İsa Mesih'in, Armageddon adlı savaşta Deccal'i ve onun hizmetindeki tüm kralları yok edeceğine, yıkılmayacak Tanrı'nın Krallığı'nın da bu şekilde kurulacağına, inanmaktadırlar. İlaveten, inançlarına göre bu Krallık, bin yıl varlığını sürdürecektir ve bu dönemde yeryüzü dertlerden arındırılmış bir cennete dönüşecektir. Dünya'da kıyamet öncesinde binyıllık cennet hayatı sürüleceği inancına ilaveten Evanjelistler, kıyamet sonrasında da Tanrı'nın ilahi tasavvuru gereği, cennet yaşamının seçilmiş kavmi olarak sonsuza kadar iyi ve üstün bir yaşam süreceklerine de inanmaktadırlar.

Peki bu inançlarının Siyonizm ve İsrail ile ne ilgisi mi var? Açıkçası bu Krallığın kurulması için Tanrı'nın kıyamet sürecini başlatmaya zorlanması, bunun için de yeryüzünde büyük felaketlerin yaşanması, akabinde Deccal'in zuhur etmesi ve İsa Mesih'in de kurtarıcı olarak nüzul etmesi, gerekmektedir. İşte Siyonizm yani Büyük İsrail Devletinin, Siyonist ideolojiye göre Filistin'de kurulması fikri, Yahudi toplumuna yönelik olarak, Tanah külliyyatının ilk kategorisinde (Tora /Talimat) yer alan yani Tevrat'ın Tekvin, Mısır'dan Çıkış ve Tesniye adlı bölümlerinde ve ikinci kategorisinde (Nevi'im / Peygamberler ya da Kahinler) adlı bölümde yer alan, sırasıyla Yeşu, Samuel, Yeşaya ve Yeremya adlı kral, kâhin veya peygamberlere atfedilen, kitaplardaki anlatımlara dayanarak, bir mit şeklinde kurgulanmış ve bu mitolojik kurguya göre sistematik şekilde yapılan: "vaat edilmiş topraklar, Tanrı'nın seçilmiş kavmi, kayıp On İsrail Kabilesinin yeniden ortaya çıkışı, üçüncü Tapınağın yapılması ve Davud soyuna mensup olan Mesih Kral'ın zuhur ederek, yeniden kurulacak büyük İsrail devletinin başında ihtişamla saltanat süreceği", dini motivasyon amaçlı propaganda ve diğer kavimlere yönelik düşmanca ajitasyonlarla, Yahudi toplumunun zihninde Siyonist ideoloji, Tevrat ile son derece çelişkili olmasına rağmen, hâkim kılınmıştır. Peki neden? Çünkü Evanjelistler, İsrail Devletinin kurulmasının ve Yahudilerin Süleyman Tapınağının yeniden yapılması için teşvik edilmelerinin, neticede Müslümanlar ile büyük bir savaşa neden olacağını ve bu savaşın da küresel ölçekte daha büyük bir felakete sebebiyet doğuracağını ve Tanrı'nın da bu felakete dayanamayarak, yeryüzünde kendi Krallığını kurmak ve selameti tesis etmek için duruma müdahalede bulunacağını, İsa Mesih'in görevli olarak yeryüzüne tekrar geleceğini ve bu

sayede bin yıllık altın çağın başlayacağını ve bu çağın sonunda da kıyametin gerçekleşerek, ahirette sonsuz cennet hayatının başlayacağını, ummaktadırlar.

Bir diğer tarafta ise 29-31 Ağustos 1897 tarihinde İsviçre'nin Basel şehrinde çok sayıda ülkeden yüzlerce delegenin katılımı ile düzenlenen Siyonist Kongresi'nde kadim Sanhedrin'e bir gönderme olarak teşkil edilen "Sion Ulular Konseyi'nin", kongrenin ardından yaptıkları gizli toplantının, Rus casusları tarafından ele geçirilen zabıtlarına dayanarak ortaya çıkarılan, Sion Uluları Protokolleri'ne göre: Siyonist Yahudilerin, sadece Eski Ahit'te kendilerine vaat edilmiş olduğu yazan toprakları değil, aynı zamanda Hristiyan ülkeleri de dahil tümüyle Dünya hakimiyetini elde etmeyi, hedefledikleri anlaşılmaktadır. Kanımca Yahudilerin asli inançları olan Musevilik, siyonizm ideolojisi ile lekelenmiş, toplum şeytani bir fitne ile zehirlenmiş ve münafıklarla kandırılmışlardır. Nitekim 1930'ların totaliter rejimlerinin ideolojilerinden biri olan faşizm: siyasi bir felsefe ve ideolojinin ötesine geçme, Hristiyan dinine eklemelenme ve ilahi bir vasıf kazanma, amacı güdüyordu. Nazizm ise faşizmden farklı olarak, mevcut dine eklemelenmek yerine onu devre dışı bırakıp, yeni bir din kurmak ve pagan Germen inancını canlandırmak için, büyük çaba sarf etmişti. *Kanımca Siyonizm ideolojisi ve totaliter devlet yapısı ile İsrail rejimi, Faşist Mussolini İtalya'sı ve Falanjist Franco İspanyasındaki rejimlere benzemektedir. İnancım odur ki bir gün gelecek, nazizm ve faşizm gibi siyonizm de uluslararası kamuoyunun yanında bizzat Yahudi toplumu tarafından, lanetlenen bir ideoloji olacaktır.*

Anlatımına kaldığımız yerden devam edersek, Kasım Süleymani son yüzyıl içinde yaşamış olsa da İranlılar için adeta Şahname'de adları geçen efsanevi İran kahramanları kadar değerli ve önemli bir o kadar da karizmatik milli bir şahsiyettir; İran halkı için o artık şehadet makamına yükselmiştir. Nitekim Süleymani'nin cenaze töreni, önce 5 Ocak'ta Bağdat'ta başlamış, ardından naaşı yine Irak'taki kutsal Şii kentleri olan Necef ve Kerbela'da bulunan Hz. Ali ve Hz. Hüseyin'in türbelerine götürülmüş, sonrasında İran'da önce Ahvaz'a getirilmiş, ardından Meşhed'e İmam Rıza'nın türbesine götürülmüş, tören 6 Ocak'ta Tahran'da Özgürlük Meydanı'nda devam etmiş ve nihayet cenaze, kendi doğum yeri olan Kirman'daki törenlerin ardından, 7 Ocak akşamı toprağa verilmiştir. Süleymani için düzenlenen yas törenleri, İmam Humeyni'nin cenazesinden sonra İran tarihinin en önemli ikinci dini merasimine dönüşmüş, tüm şehirlerde milyonlarca yaslı İranlı cenazeye gönülden iştirak etmiş, hatta Kirman'da yaşanan izdihamda maalesef 56 kişi hayatını kaybetmiş ve 212 kişi de yaralanmıştır. Donald Trump, azmettiricisi olduğu cinayet sonrası İran halkının birleşmesini ve verdiği büyük tepkiyi görünce paniğe kapılmış ve kontrolünü kaybetmiş ve de attığı bir dizi tweet ile İran'ın ABD'ye misillemede bulunması durumunda, İranlıların büyük övünç duyduğu ve çoğu Dünya Kültür Mirası listesinde yer alan kültürel ve tarihi yapıların da yer aldığı 52 farklı yeri hızla vurup yok etme tehdidinde bulunmuştur. Üç gün süren yas töreninin ardından Kasım Süleymani'nin naaşının toprağa verilmesini müteakip, İran misillemede bulunmuş ve ABD'nin Irak'ta bulunan iki farklı askeri üssünü balistik füzeler ile vurarak yerle bir etmiştir. Akabinde Trump, Beyaz Saray'ın kapsısında arkasına ABD Kuvvet Komutanlarını da alarak çıktığı gösteride, Tweeter'daki kadar yürekli olmadığını hatta adeta bir sosyal medya kovboyu olduğunu göstermiş ve sanki hiçbir şey yaşanmamış gibi, boş bir konuşma yaparak olayın üstünü örtmeye çalışmıştır. Keza ABD üslerindeki askerlere gerçekte ne olduğu gizli tutulmuş ve hiçbir zaman açıklanmamıştır. Ancak Trump'ın başlattığı saldırı, silsile şeklinde başka ölümleri doğurmuş ve Ukrayna'ya ait bir yolcu uçağı 8 Ocak sabaha karşı, ABD tarafından gerçekleştirilen bir füze saldırısı sanılarak, İran hava savunma sistemleri tarafından yanlışlıkla vurulmuş ve uçakta bulunan çoğu İran vatandaşı 176 kişi maalesef hayatını kaybetmiştir.

Bu dehşeti yorumlarsak, CIA ajanı Michael D'Andrea tarafından yönetilen İran Misyonunun amacının İran'ın Orta Doğu'daki siyasi etkinliğini azaltmak olduğu gayet açıktır, keza 2017 sonu ve 2018 yılı başında organize edilen sokak provokasyonlarında, İran'ın müttefiki olan Orta Doğu ülkelerine verdiği siyasi ve askeri desteğin ekonomik maliyeti konusunun, İran halkını devlete ve politikalarına karşı kıskırtmak amacıyla kullanıldığı hatırlandığında, misyonun amacını tekrar teyit etmiş oluruz. İlâveten konunun sadece hegemonya ve petrol olmadığı, Evanjelistlerin ve siyonistlerin, İran ve Türkiye gibi

kendilerine direnen iki büyük Müslüman ülkeyi yıkarak, nihai hedeflerinin önündeki engelleri tamamen kaldırmak istedikleri ve bu amaç doğrultusunda her türlü kirli girişimde bulundukları net bir şekilde görülmektedir. Türkiye’de özellikle 2012-2023 yılları arasında, çok sayıda ve farklı metotlar kullanılarak denenen, darbe teşebbüsleri bu büyük kirli planın açık kanıtlarıdır.

Donald Trump’ın, başkan seçilmesine büyük destek veren Evanjelistlerin ona yükledikleri misyon ve yazdıkları erkene alınmış kıyamet senaryosunda oynadığı rol, İran ile sınırlı değildir. Zira Trump Filistin’in meşru egemenlik haklarına pervasızca tecavüz ederek ve bir kez daha uluslararası hukuku yok sayarak Filistin’in tarih boyunca başkenti olan Kudüs’ü, İsrail’in başkenti olarak tanıması ve ABD Başkonsolosluğunu Tel Aviv’den Kudüs’e taşıması da son derece kışkırtıcı ve cüretkâr bir siyasi saldırdır. Bunun dışında Yemen’de sivil katliam yapan Suudi Arabistan’a sağladığı askeri yardım, işgale karşı ülkelerini savunan Hamas’a ve Hizbullah’a karşı İsrail’e verdiği koşulsuz ve sınırsız destek de Trump’ın senaryoda rol oynadığı diğer sahnelerdir. İran toplumu, Kasım Süleymani’nin henüz yasını tutarken füze ile vurulup düşürülen yolcu uçağı ve hayatını kaybeden onca insanın acısı ile bir kez daha sarsılmış ve maalesef buhran dolu bir yıl başlamıştır. Keza Trump, İran ile yapılan anlaşmadan tek taraflı çekilmekle kalmamış, ekonomik ve finansal yaptırımları da çok daha ağır şekilde yeniden yürürlüğe koymuştur.

İran bu karamsar ruh halindeyken ve de pandemi endişesi içinde 21 Şubat 2020’de parlamento seçimlerine gitmiş ve toplam oyların %61’ini alan “İslam Devrimi Güçleri Koalisyon Konseyi” adıyla seçime giren muhafazakâr sağ kanat, 290 sandalyenin 177’sini elde etmiştir. Cumhurbaşkanı Hasan Ruhani’nin lideri olduğu modernist ve ılımlı reformist pragmatik merkez sağ parti İttidal ve Gelişim (Hezb-e E’tedal va Towse’eh) ise oyların sadece %10’unu alarak 29 vekili parlamentoya gönderebilmiştir. Yine reformcu kanatta yer alan Rafsancani çizgisindeki, İran’ın Kalkınması’nın Hizmetkarları Birliği (Hezb-e Kargozaran-e Sazandegi-ye Iran / Executives of Construction of Iran Party) ise sadece 2 vekillik elde edebilecektir. Kalan 8 vekillik ise “İslam İnkılabı’nın Sözünden Dönmeyen Azimli Sebatkarları Cephesi” isimli (Jebha-ye paydari-e enqelab-e İslami) aşırı ilkeci ve siyasetin en sağ kanadında yer alan partinin adayları tarafından elde edilecektir. 2020 seçim sonuçlarını kısaca yorumlarsak diyebiliriz ki, İran halkı ülkesine karşı yapılan siyasi haksızlıklar ve askeri saldırılar karşısında bir kez daha birleşmiş ve muhafazakâr siyasi kanadın altında toplanmıştır. Tekrar oluşan güvensizlik hissi ve ülkeyi koruma içgüdüğü ile içe kapanan İran milleti, Hasan Ruhani’nin ve partisinin temsil ettiği ılımlılık, reformculuk ve Batı’ya açılım politikalarından, desteğini büyük oranda çekmiş gözükmektedir. Bir önceki seçimler ile kıyasladığımızda ortaya çıkan bu keskin siyasi tutum değişikliği, 2021 Cumhurbaşkanlığı seçimlerinde de belirleyici olacak ve muhafazakârlar, Danışma Meclisinde elde ettikleri büyük çoğunluktan sonra Cumhurbaşkanlığını da kazanacaklardır.

2020 yılının başında olduğu gibi sonunda da İran milleti ve devleti yine çok önemli bir suikast ile sarsılacaktır. 27 Kasım 2020 tarihinde İran’ın nükleer programının mimarı olan fizik profesörü ve bilim insanı Muhsin Fahrizade, MOSSAD ve CIA iş birliği ile Tahran yakınlarındaki Abserd’de şahsi aracıyla seyahat ederken yolda pusuya düşürülerek öldürülecektir. Bu dış kaynaklı saldırının da Kasım Süleymani’nin şehit edilmesinde olduğu gibi toplumda güvensizlik hissi yaratacağı, beka endişesi doğuracağı bu nedenle iç siyasete derinden etki edeceği ve yaklaşan Cumhurbaşkanlığı seçimlerinde belirleyici olacağı açıktır.

Dış politika ile anlatıma devam edersek, Hasan Ruhani döneminde imzalanan önemli bir uluslararası anlaşma Hazar Denizi’nin hukuki statüsü ile ilgilidir ve 13 Ağustos 2018 tarihinde kıyıdaş ülkeler: Rusya, İran, Kazakistan, Azerbaycan, Türkmenistan devlet başkanları tarafından imzalanan Hazar Antlaşması ile Sovyetler Birliği’nin dağılmasından sonra belirsiz bir konu olarak kalan ve 1996 yılından beri müzakere edilen Hazar’ın hukuki statüsü kesinleşmiştir. Bu anlaşma ile denizin dibi, toprak altı bölgeleri ve yüzeyindeki deniz sahasının, kıyıdaş ülkeler arasında uluslararası hukuk ve normlara uygun paylaşılması sağlanmış, deniz hududu belirlenmiş, ülkelerin hak ve sorumlulukları kayıt ve

güvence altına alınmış, askeri ve siyasi paylaşım açık şekilde düzenlenmiştir. Hazar Antlaşması ekonomik bağlamda sadece deniz taşımacılığı ve balıkçılık alanlarının kullanımı konusundaki ihtilafları çözmemiş aynı zamanda bir enerji denizi olan Hazar'ın enerji kaynaklarının paylaşımı, petrol ve gaz boru hatlarının olası güzergahları konusu açısından da sağlam bir hukuki zemin oluşturmuştur. 2018 tarihli Hazar Antlaşması ve 2015 tarihli Ortak Kapsamlı Eylem Planı olarak anılan nükleer programla ilgili anlaşmadan sonra İran Devleti'nin, Cumhurbaşkanı Hasan Ruhani'nin yönetimi sırasında uluslararası boyutta yaptığı bir diğer önemli anlaşma ise, Çin ile 27 Mart 2021 tarihinde Tahran'da iki ülke Dış İşleri Bakanları tarafından imzalanan 25 yıllık "Stratejik Ortaklık" anlaşması olacaktır. Anlaşmanın taslak metni ise daha önce 24 Haziran 2020'de Pekin'de imzalanmıştır. Çin'in "Kuşak ve Yol" olarak bilinen ve modern ipek yolu olarak da adlandırılan ve Çin ile Avrupa arasında tesis edilecek devasa medeniyet birliği ve alt yapı projesi çerçevesinde değerlendirilen bu anlaşmanın içeriği, ABD ve İsrail sabotajlarına karşı özenle gizli tutulmuş ve sızdırılmamıştır. Buna karşın tahminler yapılmaktadır ve anlaşma çerçevesinde, enerji finans ulaşım konut gibi sektörlerde çok sayıda proje üzerinde iş birliği yapılacağı söylenmektedir. Bazı spekülasyonlara göre Çin, İran'ın petrol, gaz ve petrokimya endüstrisine 280 milyar dolar, ulaşım ve üretim alt yapısına da 120 milyar dolar yatırım yapacaktır. Enerji alanındaki yatırımlar, Güney ve Kuzey Fars bölgelerindeki petrol sahaları, rafinerileri ve limanlarında olacaktır. Ayrıca stratejik ortaklık anlaşması, İran'da başlamış ama kaynak yetersizliğinden dolayı yarım kalmış ve sayıları binlerle ifade edilen ulaşım ve üretim alt yapı projelerini de içermektedir. Bu yatırımlara karşılık Çin, İran'dan piyasaya göre daha ucuz petrol gaz ve petrokimya ürünleri satın alabilecek ve İran'daki ekonomik nüfuzunu arttıracaktır. İran'ın, Çin ile yaptığı Stratejik Ortaklık anlaşmasını, Kaçarlar döneminde Paul Julius Freiherr von Reuter gibi girişimcilere verilen ticari imtiyazlara benzeterek, karalamaya çalışanlar olsa da son yıllardır devam eden ambargo döneminde alt yapısını yenileyemeyen ve yatırımlarını ertelemek zorunda kalan hatta pandemi sırasında finansal yaptırımlar nedeniyle parasını ödeyip aşı bile tedarik etmesi engellenen İran'ın, kalkınması ve alt yapısını modernleştirebilmesi için şahsen bu anlaşmayı önemli buluyorum. Ayrıca Çin'in, Batılılar gibi küresel sömürgeci ve hegemonyacı yaklaşımları olmadığı, tersine karşılıklı iş birliği odaklı ortaklık yaklaşımı sergilediği, başka ülke örneklerinden de iyi bilinmektedir. Kanımca Hasan Ruhani, Haşimi Rafsancani'den sonra son 40 yılda İran'a en çok hizmet eden siyasi lider olmuştur.

Tekrar iç siyaset devam edersek, İran'da Hasan Ruhani dönemi artık sona ermiştir ve aynı yıl 18 Haziran'da yapılan 13. Cumhurbaşkanlığı seçimlerinde oyların %72 sini alan İbrahim Reisi, İran'ın yeni Cumhurbaşkanı seçilecektir. Bu seçimlerin en dikkat çekici tarafı ise seçmenlerin yarısından çoğunun sandığa gitmemiş olmasıdır. Seçime katılım %48,8 ile Cumhuriyet tarihinin en düşük oranı olarak kayda geçmiştir. Bu çok düşük oran yeni yönetimin üstünde şüphesiz meşruiyet baskısı oluşturacaktır. Seçimlere katılımın bu derece düşük gerçekleşmesinin en büyük sebebi olarak, Anayasa Muhafızlar Konseyi'nin, Ali Laricani gibi toplam 12 sene (2008-2020) Meclis Sözcülüğü (Başkanlığı) yapmış aynı zamanda eski bir Devrim Muhafızları komutanı olan son derece saygın bir sivil devlet adamını, İshak Cihangiri gibi 8 sene (2013-2021) Cumhurbaşkanı Hasan Ruhani'nin birinci Başkan Yardımcılığı görevinde bulunmuş ve daha önce de Muhammed Hatemi hükümetinde 8 sene (1997-2005) bakanlık yapmış çok deneyimli sivil bir politikacıyı ve de orta ve alt kesimden halkın hala büyük sevgi beslediği Mahmud Ahmedinecad gibi 2 dönem Cumhurbaşkanlığı yapmış bir başka sivil deneyimli politikacıyı, adaylıktan diskalifiye etmesi gösterilmektedir. Bu üç güçlü ve tanınmış aday seçimlere girse şüphesiz katılım farklı olacaktır, ancak bu diskalifikasyon politik aktivistleri provoke edecek ve seçimleri boykot çağrısına neden olacaktır; keza bu çağrıya Ahmedinecad da katılacaktır. Hasan Ruhani ise anayasa gereği üst üste iki dönem bu göreve seçildiği için üçüncü kez Cumhurbaşkanlığına aday olamayacaktır. Aslında bu şartlar altında İbrahim Reisi'nin Cumhurbaşkanlığının önü tamamen açılmıştır ve kendisi Rehber Ali Hamanei'e yakınlığı ile bilinmektedir.

Ayetullah Dr. Seyyid İbrahim Reisi, Mücadeleci Ulema Cemiyeti'nin (Ruhaniyat-e Mobarez) adayı ilkeci muhafazakâr bir siyasetçidir. Kendisi aynı zamanda bir fakihtir yani İslam hukuku alimi bir müctehiddir.

İbrahim Reisi 1960 doğumlu ve Meşhed’lidir; henüz 15 yaşındayken Qum medrese havzasına gitmiş ve fıkıh eğitimini Ayetullah Burucerdî Medresesinde almıştır. Reisi, İslam İnkılabı mücadelesine destek vermiş ve devrim sonrası, 1980 ve 1990’lı yıllarda savcılık yapmıştır; Reisi 2004-2014 yılları arasında Yargı Başkan Yardımcılığı görevini üstlenmiş (İran Başyargıcı ya da Yargı Başkanı, İran İslam Cumhuriyeti Yargı Sisteminin başıdır) 2014-2016 yılları arasında ise Başsavcılık ve 2019-2021 yılları arasında da Baş Yargıçlık (Yargı Başkanı) görevinde bulunmuş son derece deneyimli bir hukuk ve devlet adamıdır. İbrahim Reisi hem üniversitede özel hukuk alanında yüksek lisans ve doktora yapmış hem de müctehid yetkisini alana kadar ilahiyat eğitimi sürdürmüştür. Reisi yüksek akademik kariyerinin yanı sıra 2007 yılında “Uzmanlar Meclisine” seçilerek siyasi kariyerinde de yükselişe geçmiş ve 2017’de bu meclisin birinci başkan yardımcısı olmuştur. Reisi siyasi kariyerinde 2017-2019 yılları arasında “Düzenin Maslahatını Teşhis Konseyi” (Düzenin Menfaatine Uygunluğu) üyeliğinde de bulunmuştur. İbrahim Reisi akademik ve siyasi kariyerinin yanında aynı zamanda Meşhed merkezli çok önemli bir Bonyad (vakıf) olan Astan-e Qods-e Razavi’nin 2016-2019 yılları arasında Vakıf Başkanlığı görevini de yürütmüştür. Bu Vakıf, her yıl milyonlarca Şii ziyaretçinin ziyaret ettiği devasa İmam Rıza Türbe kompleksinin ve çok sayıda bağlı enstitünün organizasyonunu ve idaresini gerçekleştirmekte ve de büyük çaplı hayır işlerini organize etmektedir.

İran’da İbrahim Reisi hükümeti dönemine yakından bakarsak önemli iç ve dış olaylara şahit oluruz. Bunlardan ilki, 2022 Eylül’ünde Mehsa Emini adlı genç bir kadının Tahran’da başörtüsünü kamusal alanda geçerli kıyafet kurallarına uygun takmadığı gerekçesi ile kolluk kuvvetlerine bağlı Ahlak Polisi tarafından gözaltına alınması ve bu konuda yürürlükte olan uygulama gereği kıyafet kuralları ile ilgili bilgilendirme yapılması için götürüldüğü Ahlak Polisi merkezindeyken, resmi açıklamaya göre kalp krizi, resmi olmayan iddialara göre beyin kanaması nedeniyle komaya girerek hayatını kaybetmesidir. Devletin sorumluluğu altında bulunan sivil ve masum bir insanın, kabahat seviyesinde bir nedenle gözaltındayken ölmesi, önce insani sonra İslami sonra da İran Anayasası açısından hiçbir şekilde kabul edilemez bir durumdur. Ancak bu olay sonrasında bu genç insanın isminin ve cenazesinin, İslam’a ve İran Devletine bir saldırı ve karalama amacıyla araçsallaştırılması da kanımca kabul edilemez zira merhumun buna rızası olduğunu söylemek mümkün değildir ve de bir insanın ölüsünün siyasi bir silah olarak düşmanca bir tutumla kullanılması da ne ahlaki ne de insanidir. Olaylara dönecek olursak

Mehsa Emini’nin ölümü müesses nizama karşı bir kalkışmaya dönüşmüş ve İran İslam Devleti bu kez başörtüsü üzerinden hedef alınmıştır. İnsanların, başörtüsünü devletin bir zorbalık sembolü olarak algılaması için, küresel boyutta ajitasyon ve algı manipülasyonları yapılmıştır. Protestolar sadece birkaç gün içinde sosyal medya ve internet üzerinden sokak eylemlerine dönüşmüş ve çok sayıda şehre yayılmıştır. İlâveten hayatını kaybeden Mehsa Emini’nin Kürt etnik kimliği üzerinden, provokasyon yapılması ve sokak olaylarının ilk önce İran’ın Kürdistan Eyaletindeki şehirlerde başlaması da dikkat çekicidir. Sonuçta yine maalesef olaylarda birçok insan hayatını kaybetmiş ve birçoğu da tutuklanmıştır. İran diasporasının da devreye girmesi ve tepkiyi Dünya genelinde hızla yayması İran’ın tarihi ve kültürel kimlik imajına büyük zarar verir noktaya gelmiştir. Cumhurbaşkanı İbrahim Reisi ise merhumun babasına başsağlığı dilemiş ve üzüntüsünü dile getirmiştir. Neticede bu trajik olay sonrasına baktığımızda bir kısım İranlı kadının başörtüsü zorunluluğu konusunda devletten bazı esneklikler talep ettiklerini görüyoruz. Özellikle gençlerin bu hassas konu üzerinden siyasi nedenlerle istismar edilmeye çalışıldıkları da anlaşılmaktadır.

Ben şahsen, dindarlığın ve dini sembollerin kullanımının inanmayanlar için zorlanmasını, tasvip eden bir düşünce insanı değilim. İman ve buna uygun amel her şeyden önce insanın fıtratı ile ilgilidir ve nasip meselesidir. Ancak İran bir İslam Cumhuriyeti ve şer’i ve özel hukuku birlikte uygulayan özgün bir devlettir ve anayasal olarak da ülke, hukukçuların hâkim olduğu bir sistem ile yönetilmektedir. Kanımca yapısı ve anayasası İslam kanunlarına göre şekillenmiş bir devlette kıyafet kodlarının bulunması normaldir. Ancak vatandaşların yasaları ve anayasayı değiştirmek istemeleri de demokratik bir haktır fakat bu hakkın kullanılacağı yer sokaklar ve şekli de şiddet ve anarşi olmamalıdır. İlâveten

her devlet tehdit algısı karşısında kendini koruma refleksine sahip olmalıdır, ancak bu refleksin de etki ile orantısız şekilde açığa çıkmaması gerekir.

Dış politika ile anlatıma devam edersek, İbrahim Reisi döneminin en önemli hatta tarihi gelişmesi ise: İran'ın 4 Temmuz 2023 tarihinde Şanghay İş birliği Örgütü'ne katılmasının kesin olarak tamamlanmasıdır. Bu önemli gelişmenin İran açısından önemini anlatmadan önce kısaca örgütü tanıtmakta yarar görüyorum. Şanghay İş birliği Örgütü (Şanghay Beşlisi ve Şanghay Paketi olarak da bilinir), 1996 yılında Soğuk Savaş sonrası Çin, Rusya, Kazakistan, Kırgızistan ve Tacikistan'ın ortaklığıyla oluşturulmuş, uluslararası bir örgüttür. Örgüte 2001 yılında Özbekistan ve 2017'de gerçekleştiren zirvede Hindistan ve Pakistan da katılmıştır. Son 15 yılda gözlemci statüsünde olan İran ise, 17 Eylül 2021'de Şanghay İş birliği Örgütüne tam üye olarak kabul edilmiş ve örgütün üye sayısı dokuza çıkmıştır. Şanghay İş birliği Örgütü, güvenlik, enerji arzı, kültürel ekonomik ticari ve finansal alanlarda, geniş bir iş birliği çerçeve vizyonuna sahiptir. Ancak en önemli misyonu tek kutuplu ABD hegemonyasının karşısına ciddi, güçlü ve sağlam bir başka kutup çıkarmaktır. Kanımca İran İslam Cumhuriyeti'nin, İslam İnkılabından yaklaşık 40 yıl sonra böyle önemli uluslararası bir örgütün içinde, kendisine yer bulması dış politika bağlamında devasa büyüklükte ilerici bir adımdır. İlâveten İran, 1 Ocak 2024 tarihi itibarı ile BRICS adıyla anılan ve bünyesinde Rusya, Çin ve Hindistan gibi büyük ülkelerin de bulunduğu, devletlerarası ekonomik gelişim amaçlı geniş kapsamlı çok önemli bir organizasyonun da üyesi olmuştur. İran milletin ve devletin bu üyeliklerden kaynaklanan beklentisi doğal olarak yüksektir; zira ülke, Batı tarafından çok uzun yıllardır ambargo ve yaptırımlar ile Dünya'dan izole edilmeye ve adeta özel bir soğuk savaş stratejisi ile yıkılmaya çalışılmaktadır. Keza İran, komşu ülkelerde bulunan çok sayıda ABD askeri üssü ile adeta bir kuşatma altına alınmış durumdadır. Ayrıca ABD ve İsrail yıllardır, İran vatandaşı olan Azerileri, Kürtleri ve Arapları yaşadıkları topraklar ile birlikte İran'dan koparmak için, içerdeki işbirlikçileri ve ajanları vasıtasıyla bölücü fitne faaliyetleri yürütmektedir.

İran'ın dış politikasında İbrahim Reisi döneminde gerçekleşen bir diğer önemli gelişme ise, 2016 yılında Suudi rejiminin muhalifi olan Şii din adamı Şeyh Nimr Bakır el-Nimr ve 47 destekçisinin Suudi Arabistan yönetimi tarafından idam edilmesi ile iki ülke arasında kopan diplomatik ilişkilerin bu tarihten 7 yıl sonra, 10 Mart 2023 tarihinde tekrar normalleşmesi ve Suudi Arabistan ile diplomatik ilişkilerin yeniden başlatılması kararının alınması olacaktır. Bu gelişmede ise Çin'in arabuluculuğu önemli rol oynamıştır. Reisi döneminde dış politikada bir diğer açılım da Azerbaycan ile ilişkilerde yaşanmış ve iki ülke arasındaki tarihi ve etnik bağların, karşılıklı iş birliğinin ve iletişimin güçlendirilmesi ile daha fazla sağlamlaştırılması yönünde stratejik girişimlerde bulunulmasına karar verilmiştir.

Tekrar iç politikaya dönersek İran halkı, 1 Mart 2024 tarihinde Meclis seçimleri için sandığa gitmiş ve 4 yıllığına Danışma Meclisi'nin (Parlamento) ve 8 yıllığına Uzmanlar Meclisi'nin üyelerini belirlemiştir. Bu seçim İslam İnkılabı sonrası gerçekleştirilen 40. seçim olması nedeniyle ayrıca önemlidir ancak 2024 seçimleri %41 gibi düşük katılım oranıyla İran İslam Cumhuriyeti tarihinde halkın en az ilgi gösterdiği seçim olarak kayda geçecektir. Seçimlerde yaklaşık 61 milyon seçmenin 25 milyonunun, reformcu adayların Anayasa Muhafızlar Konseyi tarafından veto edilmesi nedeniyle, sandığı boykot ederek oyunu kullanmaya gitmemiş olması, özellikle reform yanlısı seçmenlerin önemli bir kısmının İran demokratik sisteminin sorunları çözeceğine olan inancının erozyona uğradığının, bir göstergesi olarak okunabilir. Sonuçlara yakından bakacak olursak: Bu seçimlerde Gulam Ali Haddad Adel'in lideri olduğu, *ki kendisi Düzenin Maslahatını Teshis Konseyi mensubu ve ulema olmayan bir siyasetçidir ve aynı zamanda Ayetullah Hamenei'in oğlu Mücteba Hamenei'in de kayınpederidir*, İslam İnkılabı Güçleri Konseyi adlı İlkeçiler ittifakına bağlı sağ muhafazakâr koalisyon, aralarında 2020 yılından beri Meclis Sözcülüğü görevini yürüten Muhammed Bager Galibaf'ın da bulunduğu listesindeki 76 vekili parlamentoya göndermeyi başarmıştır. Yine İlkeçiler ittifakına bağlı ulema mensubu Hamid Reza'i'nin liderliğindeki bir diğer sağ muhafazakâr oluşum olan Halkın İslam İnkılabı

Güçleri Birliği de parlamentoda 57 milletvekilliği elde etmiştir. İlkeçiler ittifakında yer alan ve Tahran Cuma İmamı Ayetullah Muhammed Ali Muvahhidi Kirmani'nin lideri olduğu, *ki kendisi Uzmanlar Meclisinin bir üyesidir ve Mücadeleci Ulema Cemiyeti'nin (Ruhanıyat-e Mobarez) eski genel sekreteridir*, merkez muhafazakâr siyasi bir oluşum olan Birlik Konseyi ise Meclise 45 vekilini göndermiştir. Ulema mensubu olmayan reformcu Ali Mutahhari'nin lideri olduğu ılımlı muhafazakâr kanattan Milletin Sesi adlı koalisyon da Mecliste 40 sandalye elde etmiştir. Danışma Meclisi Seçimleri ile eş zamanlı gerçekleştirilen Uzmanlar Meclisi seçimlerinde ise Cumhurbaşkanı İbrahim Reisi %80 gibi hayli yüksek bir oy alarak Güney Horasan'dan tekrar bu meclise seçilmeyi başarmıştır.

Bu aşamada anlatmam gereken önemli bir diğer konu da Filistin ile ilgili olup İran'ı da yakından ilgilendirmektedir. Bilindiği üzere 7 Ekim 2023'te Gazze'de bulunan Hamas ve İslami Cihad adlı direniş örgütlerinin, Filistin halkına ait toprakları Yahudi işgalcilerin elinden kurtarmak için giriştikleri harekât, siyonist İsrail rejimi hükümeti ve ordusu tarafından başlatılan, insanlık tarihinin en acımasız ve korkunç karşı saldırısı ile Gazze'de büyük bir insani felakete dönüşmüştür. Erkek, kadın, çocuk, bebek, ihtiyar her yaş grubundan on binlerce Filistinli insan adeta toplu bir cezalandırma ile kitlesel olarak imha edilmiş, Gazze şeridindeki şehirler neredeyse tümüyle yıkılarak, tüm yerleşim yerleri, konutlar, hastaneler, okullar, üniversiteler, ibadethaneler, tarım alanları ve sanayisi ile birlikte alt ve üst yapıda ne varsa yok edilmiş, Gazze halkı bölgenin kuzeyinden güneyine tedhiş yöntemleriyle tehcir edilmiş, Mısır sınırında köşeye sıkıştırılmış, barınma, gıda, tıbbi hizmetler, ilaç, hijyen malzemesi, yakıt, elektrik, su ve iletişim imkanları gibi tüm insani ihtiyaçlardan tamamen mahrum bırakılmış ve eğer Dünya'da vicdan sahibi bazı insanlar ve siyasetçiler tepki göstermese, milyonlarca Filistinli, siyonist İsrail rejiminin fanatik ve köktenci hükümet mensupları ve askerleri tarafından, tamamen ve taammüden soyları kırılarak topluca yok edilmek istenmiştir. Ancak insanlığa karşı yapılan, boyutları inanılmaz bu büyük suçun sorumlusu sadece İsrail rejimi ve hükümeti değil, başta en büyük destekçisi ABD olmak üzere İngiltere, Almanya, Fransa, İtalya, Kanada ve diğer bazı yandaş devletlerin, atanmış siyonist ideoloji destekçisi yöneticileridir.

Filistin halkının yaşadığı bu büyük felaketin, İran ile ilişkisi ise: İsrail'in, İran'ı bir savaşın içine çekmek ve ABD'nin İran'a doğrudan saldırmasına yol açmak için, Lübnan ve Suriye'de bulunan İran askeri ve diplomatik misyonlarına yönelik sürdürdüğü askeri saldırılar ve suikastlardır. Bunlar arasında İsrail ordusunun, İran'ın Şam Başkonsolosluğuna yani uluslararası hukuka göre doğrudan İran toprağına yönelik yaptığı 1 Nisan 2024 tarihli hava saldırısı da bulunmaktadır. İran'ın bu saldırıya vereceği askeri yanıt ve sonrasında öngörülebilir karşı İsrail saldırısı, içine başka ülkelerin de dahil olacağı III.Dünya Savaşına dönüşme tehlikesi arz etmektedir. *Kanımca İran, binlerce yıllık devlet tecrübesi ile siyonist tetikçilerin kullanıldığı bu Evanjelist komployu bozmalı ve provokasyona karşı çok dikkatli olmalıdır.* İran bu saldırıya karşı, yürüttüğü diplomatik girişimlerin neticesinde 13 Nisan 2024 gecesi yanıt vermiş ve Kur'an'ı Kerim'in Enbiya Suresi'nin 97. Ayetinin başlangıcında yer alan "Gerçek Vaad" kelimelerine gönderme yaparak adlandırdığı misilleme harekâtı ile bizzat kendi topraklarından 300'den fazla hava unsuru kullanarak doğrudan İsrail askeri tesislerini hedef almış ve bu saldırı ile siyonist ittifakı makul şekilde daha fazla ileri gitmemesi konusunda uyarılmıştır. İsrail'in İran'ın Şam Başkonsolosluğuna saldırısı ve akabinde İran askeri kuvvetlerinin bu saldırıya karşı güçlü bir cevap vermesi, İran milletinin büyük çoğunluğunun devletine ve nizama olan bağlılığını sağlamlaştırdığını söyleyebiliriz.

Bu iki askeri hadise bu dönem için zaten fazlasıyla önemlidir ancak 2024 Mayıs ayında yakın İran tarihi açısından çok daha önemli ve son derece sarsıcı başka bir olay gerçekleşecektir. Bu olayda İran Cumhurbaşkanı İbrahim Reisi'yi ve aralarında Reisi kabinesinin çok başarılı ve parlak bir üyesi ve de uluslararası ilişkiler ve diplomasi alanında uzman bir siyasetçi olan Dış İşleri Bakanı Hüseyin Emirabdullahiyan'ın da yer aldığı devlet erkanını taşıyan bir helikopter düşecek ve helikopterdeki herkes hayatını kaybedecektir. Mayıs 19 akşamı meydana gelen bu trajik hadisede: Seyirde kullanılan ve düşen helikopterin yaşı, niteliği ve donanımı, seçilen dağlık ve daima sisli seyir güzergahı, helikopter seyrine uygun olmayan hava muhalefeti, kafiyele üç ayrı helikopter bulunmasına ve aynı

seyri gerçekleştiriyor olmalarına rağmen içlerinden sadece birinin düşmesi ve bu tek helikopterde bir arada yolculuk ettirilen kişilerin üst düzey siyasi kimlikleri ve son olarak olayın ardından arama kurtarma faaliyetlerinde ortaya çıkan ciddi sorunlar, hatalar, ihmaller ve anormal gecikmeler bir arada düşünüldüğünde, bu sarsıcı olay son derece şüpheli hale gelmektedir. Olağan şüpheliler ise şüphesiz İsrail ve ABD'dir ancak bu satırlar yazılırken cenazeler toprağa yeni verilmiştir ve olayın aslı henüz belli değildir. Eğer olay bir kaza değil de suikast amaçlı bir sabotaj ise, olayın Reisi'nin Azerbaycan Cumhurbaşkanı İlham Aliyev'le birlikte yaptığı baraj açılışı ziyaretinden sonra İran'a dönerken gerçekleşmiş olması nedeniyle aklımıza Azerbaycan'daki yoğun İsrail varlığı ve Aliyev'i yıllardır Mossad ajanlarının koruyor olduğu bilgisi gelmekte ve bu durum olayın arkasındaki olağan şüpheliler ihtimalini fazlasıyla güçlendirmektedir. Ancak kanımca şüpheliler olağan olanlar ile olağandışı ilişkiler içinde bulunan derin bir iç kışkın mensupları da olabilir. Bu kişilerin, İran'ın yeniden kurulmaya çalışılan çok siyasi kutuplu Dünya düzeninde Batı karşıtı blokta yerini almak için gösterdiği açılım çabalarına, uluslararası siyasi ve ekonomik iş birliği örgütlerine üye olmasına, bölge ülkeleri ile ilişkilerini yeniden kurup geliştirmesine muhalif olan ve İran'ın dar ve müstakil bir çerçeve içinde kalmasını isteyen, gizli ideolojik ajandaları olabilir. Bu gizli ideolojik ajandanın özü, İmam Humeyni vasıtasıyla Allah'ın yeryüzündeki hükümdarlığının İran özelinde kurulmuş olması ile ilgili ve bu özgün ve münhasır vasfın korunmasına dair olabilir. Bir diğer ciddi şüpheli ise, İran'da iç karışıklık ve bölünmeye sebep olacak bir kaosa yol açarak adeta Tanrıyı kıyamete zorlarcasına, Mehdi'nin zuhuru için şartların olgunlaşmasını arzulayan gizli bir klik ya da cemiyet olabilir.

Bu konuyu biraz açarsak, İran Yüce Rehberi Ali Hamanei artık ileri yaşlarındadır ve gelecekte bu makam için seçilecek uygun kişiler düşünüldüğünde ilk akla İbrahim Reisi gelmektedir. Zira kendisinin hem bir seyyid olması hem bir müctehid ve Ayetullah oluşu hem de özel hukuk doktorası yapmış olması, hem siyasi olarak halkın teveccühünü kazanıp Cumhurbaşkanı seçilmeyi başarmış oluşu hem de Yüce Rehber'i belirleyecek olan Uzmanlar Meclisi'nin yine seçilmiş önemli bir üyesi olması, aynı zamanda da geçmişte yerine getirdiği tüm diğer önemli kamu hizmetlerinin hepsi bir arada düşünüldüğünde, kendisi doğal olarak bu makam için öne çıkmaktadır. Yine Hüseyin Emirabdollahiyan'ın, Reisi'nin makam değişikliği durumunda yeni Cumhurbaşkanı olma ihtimali de son derece kuvvetli gözükmemektedir. İbrahim Reisi, ilkeci muhafazakâr bir siyasetçi olarak seçilmiş olmasına rağmen, İran'ın Şii teopolitikası eksenindeki mevcut jeopolitik yaklaşımlarının artık tıkanmış olduğunu farkındadır ve hem İran'ı küresel ölçekte daha geniş siyasi platformlarda görmek istemekte hem de karşılıklı stratejik iş birlikleri kurarak İran'ın nüfuz alanını genişletmek arzusundadır. Daha önce bahsettiğim üzere İran teopolitikası, İmam Humeyni'nin İslam İnkılabını İslam ümmetinin çoğunlukta yaşadığı tüm ülkelere yaymak ve neticede bir İslam Birliği kurmak idealinden, Saddam döneminden itibaren Arap rejimlerinin direnişi ile karşılaşması nedeniyle, mecburen Orta Doğu'da bir Şii Birliği kurulması idealine evrilmiştir. Fakat bu hedef de bölgedeki güçlü ABD ve İsrail düşmanlığı sebebiyle istenilen sonuca ulaşamamıştır. Neticede Reisi bu sonucu görmüş ve selefi Ruhani gibi İran için daha geniş ölçekli yeni ve küresel boyutta bir açılım başlatmak istemiştir. Cumhurbaşkanı iken bu girişimlerde bulunan bir siyasetçinin Rehberlik makamına geldiğinde İran'ın temel politikalarında gerçekleştirebileceği radikal değişiklikler ihtimali, bazı aşırı muhafazakâr kesimleri rahatsız etmiş olabilir. Ayrıca İran Devletinin derinlerine sızmış bazı tehlikeli ideolojik kliklerin ya da cemiyet mensuplarının varlığı da birçok yetkili ağız tarafından ifade edilmiştir. Kaldı ki bu derin kişiler dışarıdaki başka derin yapılar ile ideolojik ortaklık içinde de olabilirler. Sonuç olarak bu yazdıklarım bir yorumdur ve bu olayın arka planında gerçekten ne olduğunu bilmiyoruz belki de asla bilemeyeceğiz ama ön planda bu elim hadisenin tek tesellisinin, İranlıların devletlerine zor zamanda sahip çıkmaları, olduğunu söyleyebiliriz. Zira olaydan büyük teessür duyan halk, görevlerini icra ederken şehit olan devlet erkanının cenazelerine derin saygı göstermiş, büyük kalabalıklar halinde matem merasimlerine iştirak etmiş ve vefat edenlerin yasını tutmuştur.

Reisi'nin cenazesi sonrasında 28 Haziran 2024 tarihi İran'ın yeni Cumhurbaşkanı'nın seçiminin yapılacağı gün olarak belirlenmiştir. Anayasa Koruyucular Konseyi, altı adayın yeterliliğine onay vermiş

ve bunlarda ikisinin seçimden önce çekilmesi ile Mesud Pezeşkiyan, Said Celili, Muhammed Bager Galibaf ve Mustafa Pur Muhammedi seçime katılan adaylar olmuştur. Adaylardan Galibaf, Meşhed doğumludur ve Tahran Üniversitesi Siyasi Coğrafya Bölümünde okumuştur. Galibaf İran Askeri bürokrasisinde ve sivil idarede önemli bir kariyere sahiptir. Kendisi Devrim Muhafızları Ordusu Hava Kuvvetleri Komutanlığı, Polis Teşkilatı Komutanlığı, Tahran Belediye Başkanlığı ve Meclis Sözcülüğü yapmıştır. 2020 yılından sonra 2024 yılında ikinci kez İslami Danışma Meclisi (parlamento) sözcülüğüne seçilmiştir. Bager Galibaf geçmiş seçimlerde tam üç kez cumhurbaşkanı adayı olmuş ancak seçilememiştir. Kendisi muhafazakâr kanatta ama pragmatist çizgide siyaset yapan ve Devrim Muhafızları ile de yakın bağlantısı olan müesses nizam içinde etkili bir politikacıdır. Galibaf bu seçimlerde ilkeci muhafazakâr bir parti olan “İslami İran’ın İlerlemesi ve Adaleti Cemiyeti’nin” adayı olarak seçimlere katılmıştır. Diğer muhafazakâr aday Said Celili de yine Meşhed’lidir, kendisi Devrim Muhafızları ve Besiç mensubu olarak katıldığı Irak savaşında gazi olmuştur. Celili, devlet kademelerinde kritik görevlerde bulunmuştur; bunlar arasında halen yürüttüğü Düzenin Maslahatını Teşhis Konseyi üyeliği bulunmaktadır. En önemlisi yaptırımlar nedeniyle zor zamanlar olan 2007-2013 yılları arasında Milli Güvenlik Yüksek Konseyi Genel Sekreterliği ve aynı zamanda Ahmedinecad’ın cumhurbaşkanlığı döneminde nükleer baş müzakerecilik görevini üstlenmiş olmasıdır. Celili daha önce de iki kez cumhurbaşkanı adayı olmuştur. Siyasi olarak muhafazakâr kanadın en sağında yer alan Said Celili tavizsiz ilkeci bir siyasetçidir. Mustafa Pur Muhammedi ise adaylar arasındaki tek din adamıdır ve kendisi Qum ilim havzasında yetişmiş ılımlı muhafazakâr bir siyasetçidir. Pur Muhammedi, hem Ahmedinecad kabinesinde İç İşleri Bakanlığı hem de Ruhani kabinesinde Adalet Bakanlığı yapmış olması sebebi ile iki uç siyasi kanada eşit mesafede durması bakımından dikkat çekmektedir ve Mücadeleci Ulema Cemiyeti’nin (Ruhaniyat-e Mobarez)’in adayı olarak seçimlere katılmıştır. Adaylardan en dikkat çeken ise hiç şüphesi reformcu kanadın temsilcisi olan Mesud Pezeşkiyan’dır. Pezeşkiyan, Mahabad doğumlu olup Kürt/Azeri kökenlidir ve bu kimliğini ön plana çıkarmaktan kaçınmayan dürüst ve samimi bir kişiliktir aynı zamanda kalp cerrahisi uzmanlığı da bulunan bir tıp doktorudur. Pezeşkiyan geçmişte reformcu Hatemi kabinesinde Sağlık Bakanlığı görevinde bulunmuş ve 2008’den 2024 yılına kadar tam beş kez Tebriz’den İslami Danışma Meclisi (Parlamento) üyeliğine seçilmiş çok tecrübeli bir siyasetçidir. Pezeşkiyan dikkat çekici şekilde reformcu kanattan 2021 tarihli cumhurbaşkanlığı seçimlerinde de aday olmuş ancak Anayasa Koruyucular Konseyi tarafından adaylığı uygun bulunmamıştır. Hiçbir reformcu adayın seçime katılmadığı o seçimde halkın katılımının son derece düşük olması nedeniyle sadece üç yıl sonra adaylığının uygun görülmesi dikkat çekicidir. Açık olarak müesses nizamın reformcu bir adayın seçimlere girmesine onay vererek, seçimlere daha geniş halk katılımını sağlanmasını amaçladığı anlaşılmaktadır. Ancak Pezeşkiyan’ın seçimlere katılan tek reformcu aday olması ve ılımlıdan radikale doğru muhafazakâr adayların çokluğu seçim sonuçlarına etki edecek bir tablo ortaya koymaktadır. Kanımca İran müesses nizamı, başta rehberlik makamı olmak üzere her ne kadar devrim ilkelerine özünde bağlı muhafazakâr ilkeci siyasi kanattan bir adayın seçilmesini tercih etse de İran’ın özgün demokratik sistemini tahkim etmek ve dolayısıyla İslam İnkılabı kazanımlarını korumak ve gelecek nesillere aktarabilmek adına, bu politik çizgisinden önemli bir taviz vermiştir. Ancak muhafazakâr kanattan siyasetçiler de muhtemel seçim sonucunu görmüş olmalı ki adaylar arasında uzlaşma arayışına girişmişler ve seçimlere az bir zaman kala biri Meşhed’de Kudüs Gücü Komutanı İsmail Kaani’nin ara buluculuğu ile diğeri ise Tahran’da eski Devrim Muhafızları Ordusu Genel Komutanı ve eski Düzenin Maslahatını Teşhis Konseyi Genel Sekreteri Muhsin Rızai’nin ara buluculuğunda, Galibaf ile Celili bir araya getirilmiş ve Celili’ye, Galibaf lehine adaylıktan çekilmesi telkin edilmiştir. Anlaşılan Celili’nin katı muhafazakâr tavrı nedeniyle ılımlı ve merkez muhafazakâr seçmenden oy alamayacağı düşünülmüş ve ona göre daha merkezde siyaset yapan Galibaf’ın bu konuda şansı daha yüksek görülmüştür. Ancak bu çabalar sonuçsuz kalmış ve Celili rakibi lehine çekilmeyi reddetmiştir. Bu arabuluculuk girişimi siyasi olarak normal görülse de İran’da askeri kanadın muhafazakâr siyaset içindeki rolünü anlatmak açısından önemli bir örnek olmuştur. Diğer tarafta ise Mesud Pezeşkiyan’ın seçimlerdeki en yakın destekçisi ve danışmanının, Hasan Ruhani hükümetinin Dış İşleri Bakanı ve aynı zamanda nükleer baş müzakerecisi ve de nükleer anlaşmanın mimarlarından biri olan Batı ile uzlaşma yanlısı Cevad Zarif oluşu son derece dikkat çekicidir. Muhafazakâr ilkeci kesimin

şiddetle eleştirdiği bu durum, Pezeşkiyan açısından seçimlerde reform yanlısı seçmenden oy alabilmek için önemli bir politik avantaj gibi durmaktadır.

Kampanya dönemi ardından seçimler yapılmış ancak neticede hiçbir aday yeterli çoğunluğu sağlayamamış ve seçimler ikinci tura kalmıştır. Beklendiği gibi Mesud Pezeşkiyan oyların yüzde 42,6'sını alarak bu aşamayı ilk sırada geçmiştir. Ancak seçimde önemli bir sürpriz yaşanmış ve Said Celili oyların yüzde 38,8'ini alarak ikinci sırada yer almış ve ikinci tura kalmıştır. Galibaf ise muhafazakarların beklemediği şekilde oyların sadece yüzde 13,8'ini almıştır. Pur Muhammedi ise yüzde 0,8 oy alabilmiştir. Kanımca muhafazakâr seçmen, siyonist İsrail rejiminin saldırganlıkları ve aynı ideolojiye sahip ABD'nin onlara verdiği koşulsuz şartsız destek ve bu ikilinin sistematik olarak İran'ı taciz ve tehdit etmeleri nedeniyle hem asker kökenli hem de katı ve sertlik yanlısı ilkeci bir adayı tercih etmiştir. Katılımı teşvik etme çabalarının tam aksine seçimlere katılım oranı %40 oranı ile yakın zamanda yapılan meclis üyeliği seçimleri düzeyinde kalmıştır. Bu aşamadan sonra Bager Galibaf, ikinci turda Celili'yi destekleyeceğini açıklamıştır. Ancak sosyal olaylarda aritmetiğin yanıltıcı olduğu görülmüş ve 5 Temmuz 2024 tarihinde gerçekleşen Cumhurbaşkanlığı seçiminin ikinci turunda yarışan iki adaydan Pezeşkiyan yüzde 54,76 oranında oy alarak halkın geniş kesiminin teveccühünü kazanmış ve açık fakla seçimi kazanarak İran'ın dokuzuncu cumhurbaşkanı seçilmiştir. Seçimlere katılım oranı ikinci turda %49,68'e yükselmiş ve muhtemelen ilk turda seçime gitmeyen reformcu seçmen sandık başına gitmiştir. Büyük ihtimalle bu gelişmede liberal seçmenin Celili'nin tavizsiz ilkeci siyasi tutumundan endişe etmeleri büyük rol oynamıştır. Ancak ılımlı muhafazakârların da Celili yerine müesses nizamla çatışması olmayan Pezeşkiyan'ı tercih ederek desteklemiş olmaları da çok muhtemeldir. Seçimlerde eski Cumhurbaşkanı Muhammed Hatemi tarafından da desteklenen Pezeşkiyan aynı zamanda reformcu kanatta yer alan ve eski meclis sözcüsü Mehdi Kerrubi tarafından kurulmuş olan Milli Güven Partisi'nin, yine eski Cumhurbaşkanı Hasan Ruhani liderliğindeki İttidal (Ölçülü) ve Gelişim Partisinin ve de Reformcu Kadınlar Koalisyonunun desteğini almıştır. Pezeşkiyan'ın özellikle internet kullanımının önündeki filtre sınırlarının genişletilmesi, kadınların örtünme konusunda kişisel tercihlerine saygı duyulması ve ahlak polisinin vatandaşlara müdahalelerinin sınırlandırılması gibi temel bireysel özgürlüklerin arttırılması şeklinde vaatleri bulunmaktadır. Dış politikada ise İran'a uygulanan yaptırımların kaldırılması ve nükleer müzakerelerin yeniden başlatılması ve Batı ile ilişkilerin geliştirilmesini hedeflemekte ve bu konuda muhataplarına ılımlı mesajlar vermektedir. İlaveten Pezeşkiyan'ın Yüce Rehber Hamanei'e duyduğu minnettarlığı ve İslam İnkılabı kazanımlarına bağlılığını her fırsatta vurgulaması ve dış politikada özellikle jeopolitik bağlamda İran'ın geleneksel çizgisinde mesajlar vermesi de dikkat çekicidir.

Ancak Mesud Pezeşkiyan'ın Cumhurbaşkanlığı yemin töreninin hemen ertesi sabahı bu törene katılmak için Tahran'da bulunan Hamas Siyasi Büro Şefi İsmail Haniyye'nin, 31 Temmuz Salı günü sabaha karşı Tahran'da kaldığı güvenli olduğu düşünülen bir konutta İsrail gizli servisi Mossad tarafından organize edilen bir suikast ile şehit edilmesi, İran'da seçim sonrası ülkede oluşan olumlu havayı dağıtmıştır. Kanımca bu suikast ile bir taşla birkaç kuş vurulması hedeflenmektedir. Bunlardan ilki şüphesiz Hamas'ın Batı tarafından muhatap alınabilecek potansiyeldeki etkili siyasi bir liderini ortadan kaldırmak ve Hamas siyasi bir oluşum değildir terörist bir organizasyondur lideri de teröristtir algısı yaratmaktır. Diğeri ise olayı Tahran'da gerçekleştirerek Mesud Pezeşkiyan'ın hedeflediği Batı yönlü açılım politikalarını içeride sertlik yanlılarını kışkırtarak daha başlamadan sabote etmek böylece Batı nezdinde İran'ın düşman konumunu sürdürmeye çalışmak olduğu söylenebilir. Sonuncusu ise İran'ın bu suikasta karşı ciddi bir misillemede bulunmasını sağlamak ve böylece büyük bir savaşın başlangıcını tetiklemek sonuçta ABD'nin de katılımıyla başlayacak bu savaş sayesinde, önlerinde büyük bir engel olarak duran hasımlarını tamamen bertaraf ederek, maksimalist ideolojik hedeflere ulaşmak olduğu düşünülebilir.

İran, resmi misafiri konumunda olan İsmail Haniyye'nin Tahran'da katledilmesinin milli egemenlik haklarının açık bir ihlali olduğunu ilan edip uluslararası hukuka uygun şekilde misilleme amaçlı karşı

saldırıda bulunacağını duyursa da, ABD yönetiminin kendilerine Gazze’de kısa bir süre içinde ateşkes sağlanacağını garantisini vermesi üzerine, bu saldırıyı ertelemiş ancak ateşkes görüşmelerinde Filistin tarafının baş müzakerecisi konumunda bulunan bir siyasi lideri katleden zihniyetin katliamlarına bu kez Lübnan’da yenilerini eklemesi üzerine bu kararını yürürlüğe koymuştur. Nitekim İran’ın kırk yılı aşkın süredir Ortadoğu’da örgütlediği, siyonist işgale direniş cephesinin en güçlü aktörü olan Hizbullah’ın karizmatik lideri Hasan Nasrallah’ın 27 Eylül’de Beyrut’ta dehşet verici büyüklükte bir hava saldırısı ile İsrail tarafından öldürülmesi ve eş zamanlı olarak binlerce sivilin katledilmesi üzerine İran’ın stratejik sabrı taşmış ve 1 Ekim 2024 akşamı İsrail’deki askeri hedeflere yönelik içlerinde hipersonik tiplerin de olduğu 200’den fazla balistik füze ile saldırıda bulunmuş ve İsrail’in savunma sistemi çökertilip en önemli askeri hava üsleri vurulmuştur. Bu başarılı saldırı ile hem direniş cephesi büyük moral bulmuş hem de İsrail’in yenilemeyeceği tabusu yıkılmıştır. Yine de İran, her zamanki olgun devlet aklı ile hareket etmiş ve bu misillemede fırlattığı füzelerde savaş başlıkları kullanmayarak, aslında savaş istemediğini ama gerekirse savaştan da kaçmayacağını açıkça ortaya koymuştur.

2024 yılının son aylarında çok önemli bir başka gelişme daha olmuş ve İran’ın önemli müttefiki ve bölgenin Haçlı-Siyonist ittifakı tarafından işgal edilmesine karşı 80’li yılların başından itibaren İran tarafından tesis edilen direniş ekseninin önemli parçalarından biri olan Suriye’nin başında bulunan yönetim, birtakım güçler eliyle devrilmiş, bu şartlar altında İran’ın askeri ve diplomatik personeli Suriye’den çekilmek zorunda kalmış ve Lübnan ile Irak ve İran arasındaki çok önemli jeostratejik bir merkez, görünürde Suriye’ye huzur ve istikrar getirmek amacıyla oluşturulmuş ancak meşruiyeti tartışmalı bir yönetimin eline geçmiştir. Görünürde dedim çünkü bu yönetim değişiminin arka planında bazı pragmatist amaçların olduğu şüphesini taşıyorum; zira Suriye’nin Akdeniz’e kıyısı bulunmakta ve zengin doğalgaz yataklarının bulunduğu Doğu Akdeniz münhasır ekonomik alanının yakın gelecekte yapılması olası paylaşım hesabının ve Arap ülkeleri ile İsrail arasında ABD aracılığı ile organize edilen İbrahim Anlaşmaları’nın kapsamının genişletilmesi hedefinin, bu yönetim değişimi ile birlikte değerlendirilmesi gerektiğini düşünüyorum. Her halükârda kanaatimce bu önemli gelişmenin sonucunda Müslümanların Filistin ve Kudüs davası büyük yara almış ve İran askeri güçlerinin Suriye’den çıkması ile birlikte bu ülkenin ve de savunması zayıflayan Lübnan’ın, İsrail’in tarihi yayılmacı emelleri doğrultusunda bir bahane ile işgal edilme olasılığı fazlasıyla artmıştır.

2025 yılı ise İranlılar açısından hiçbir zaman unutulmaması gereken bir sene olacaktır; zira bu yıl içinde Dünya tarihine 12 Gün Savaşı olarak geçecek çok önemli bir hadise yaşanacaktır. ABD’nin ve yakın ideolojik müttefiklerinin askeri ve siyasi olarak desteklediği İsrail’in doğrudan İran’a hava saldırıları düzenlemesi ile 12 Haziran’ı 13 Haziran’a bağlayan gece başlayan ve 24 Haziran günü varılan ateşkes ile sona eren bu savaşta çoğunluğu sivil olmak üzere yüzlerce İranlı hayatını kaybetmiş ve binlercesi de yaralanmıştır. Bu süreçte İran, Genel Kurmayı Başkanı Muhammed Hüseyin Bagheri ve Devrim Muhafızları Komutanı Hüseyin Selami gibi üst düzey ordu mensuplarını ve çok önemli nükleer bilim insanlarını, kaybetmiş ve de İran’ın sivil ve askeri alt yapısı ciddi hasar görmüştür. Hasar gören yerler arasında İran’ın önemli nükleer tesisleri de bulunmaktadır. Ancak İran bu kısa savaş süresinde ciddi maddi kayıplar yaşasa da çok daha değerli manevi kazanımlar elde edecektir. Bu kazanımları anlatacağım ancak önce olayın arka planına bakalım. 2024 yılı sonunda yapılan ABD Başkanlık seçimlerini, tartışmalı geçen ilk dönemi, sorunlu kişisel geçmişi ve hakkında açılmış çok sayıda adli soruşturmaya rağmen, Donald Trump kazanmış ve 2025 başı itibarı ile yeniden başkanlık görevine başlamıştır. Yeni ABD Başkanı da göreve başlaması ile birlikte, tıpkı bir siyonist olduğunu gizleme gereği duymayan selefi Joe Biden gibi, İsrail hükümetine güçlü siyasi ve askeri destek vereceğini ilan etmiş ve de Gazze’den Filistinlerin tümüyle çıkartılması ve topraklarına ABD tarafından el konulması planını fütursuzca açıklamıştır. Trump’ın bu planının arka planında, Gazze Şeridinin yer aldığı Doğu Akdeniz sahasında değeri trilyonlarca dolar olarak hesap edilen zengin doğal gaz rezervlerine erişme niyetinin bulunması ise şaşırtıcı olmamıştır. Bu süreçte arabulucular bazı girişimlerde bulunsalar da Gazze’de kalıcı ateşkes sağlanamamış ve İsrail rejimi binlerce Filistinliyi sürdürdüğü bombardımanlar ile öldürmeye devam etmiştir.

Yakından bakıldığında, 2025 yılı ilk yarısı itibarı ile toplamda 200.000'i geçen resmi ölü ve yaralı sayısının haricinde bazı ciddi araştırmalara yer veren yayınlar Gazze'de 400.000 kişini de kayıp olduğunu ve yarısı çocuk olan bu insanların da işgalci İsrail güçleri tarafından öldürülmüş ancak kaos ve imkansızlıklar nedeniyle kayıt altına alınamamış olabileceğini ortaya koymaktadır. İlâveten aynı yıl İsrail, Filistin halkının açlık ve kıtlıktan soylarının topluca kırılması gayesi ile Gazze'ye her türlü gıda, su, ilaç ve tıbbi yardım malzemesi girişlerini de durdurmuş ve tepkilere aldırmadan bu eylemini ısrarla sürdürmüştür. İsrail rejiminin başında adeta kötülüğün cisimleşmiş hali olan Başbakan Binyamin Netanyahu ve siyonist ideolojinin ete kemiğe bürünmüş şekli olan fanatik bakanlardan müteşekkil savaş kabinesi bulunmaktadır. Netanyahu'nun uzun yıllardır sürdürdüğü İran aleyhtarı ve savaş kışkırtıcısı söylem ve politikaları, Lübnan'daki örgütlü İsrail karşıtı direnişin zayıflaması ve İran'ın jeopolitik stratejisinin önemli bir kalesi olan Suriye'de gerçekleşen İran karşıtı yönetim değişikliği ile birlikte, yeni bir evreye geçerek fiili askeri saldırıya dönüşecektir.

Kanımca Evanjelist kıyamet senaryosuna göre bir komplo kurulmuş ve failer eyleme geçirilmiştir. Diğer tarafta ise İran uluslararası ittifak ve iş birliği çabalarını sürdürmektedir. Nitekim 2025 yılı ocak ayında İran ile Rusya arasında "Kapsamlı Stratejik Ortaklık Anlaşması" imzalanmıştır. Bu anlaşmayla iki ülke güvenlik, enerji, ekonomi ve ticaret alanlarındaki iş birliğini geliştirilmeyi hedeflemektedir. Yine anlaşmanın hükümlerine göre, iki ülke ortak askeri tehditlere karşı birlikte hareket edecek, askeri ve istihbarat alanlarında iş birliğini geliştirecektir. Ancak bu anlaşmanın henüz imzası kurumadan gerçekleşen İsrail saldırılarına karşı Rus hükümetinin kayıtsız tavrı, bu hükümlerin kâğıt üzerinde kaldığını ve Rusların İran için güvenilmez bir ortak olduğunu ortaya koymuştur. Zira İran, gerçekleşeceği önceden belli olan İsrail saldırıları karşısında sözde müttefiki olan Rusya'dan herhangi bir destek görmemiştir. Rusya bu tavrını İsrail'de yaşayan iki milyon Rus kökenli Yahudi'nin varlığına dayandırmıştır ancak asıl neden Rusya'nın pragmatist liderliği ile ilgilidir. İsrail, İran'ın nükleer tesislerinde yürüttüğü uranyum zenginleştirme faaliyetlerini durdurmak, İran'ın nükleer programını tamamen yok etmek ve İran'da mevcut yönetimi yıkarak yerine kukla bir rejim tesis etmek şeklindeki maksimalist hedefleriyle, Uluslararası Atom Enerjisi Kurumu'na hazırlattığı ismarlama bir raporu bahane ederek ve her türlü devletler hukukunu ve de uluslararası normları hiçe sayarak, İran'a saldırmıştır. İsrail'in bu haydutça saldırılarına ABD'nin dışında Almanya, Britanya ve Fransa hükümetleri de arka planda askeri ve siyasi destek vermiştir. Ancak savaşta işler onların planladıkları gibi gitmemiş çünkü İran tarafından İsrail'in saldırılarına şiddet ve kararlılıkla karşılık verilmiştir. İran yıllardır geliştirdiği programı sayesinde fırlattığı sayısız farklı nitelikte füze ve hava araçları marifeti ile, İsrail'in aşılmaz denilen ve demir kubbe olarak adlandırılan meşhur hava savunma sistemini çökertmiş, çok sayıda askeri ve stratejik hedefleri vurmuş ve İsrail'e maddi manevi ağır zararlar vermiştir.

Esasında askeri uzmanlara göre İsrail'in hava savunma sisteminin cephanesi İran füzelerine sadece 14 gün süreyle dayanabilecek kadar sınırlıdır, işte bu süre dolmak üzereyken ve İran geniş cephanesini ve benzersiz modellerden oluşan füze stoğunu kullanarak misilleme saldırılarını şiddetle sürdürürken, ABD tarafı, İsrail'in çok daha büyük hasar alacağını, muhtemelen savaşı kaybedeceğini ve belki de kurdukları İsrail'in yıkılacağını ve de işgalci siyonistlerin Filistin'den kaçacağını öngörerek, savaşa doğrudan müdahale etmiş ve İran'ın bazı nükleer tesislerini uçakları ile bombalamıştır. Bu gelişme üzerine İran, Katar'da yer alan ve saldırılarda kullanılmış olması muhtemel bir ABD üssüne misilleme amaçlı füze saldırısı düzenlemiştir. Neticede İsrail'in savunma kabiliyeti çökmekte olduğu için savaşın daha fazla uzamasını istemeyen ABD ve yaralarını sarmak isteyen İran'ın doğrudan görüşmesi ile 24 Haziran günü taraflar arasında ateşkes sağlanmıştır.

Yukarıda bahsettiğim konuya dönersek, bu son savaşın İran açısından en büyük kazanımı ise İran'da daha önce İslam Devrimi'nde meydana gelen ruhun yeniden dirilmesi ve İran halkının milli birlik şuuru ile hareket ederek devletin yanında güçlü şekilde durması ve emperyalist saldırılara karşı direnmesi

olmuştur. İlaveten Dünya halklarının büyük çoğunluğunun da İsrail saldırganlığına karşı İran'ın yanında yer almaları ve savaşta manen İran'ı desteklemeleri, hatta soykırımcı İsrail'in cezalandırılmasından büyük memnuniyet duymaları, İran direnişine büyük manevi güç katmış ve emperyalist yayılcılığa karşı İran'ın yıllardır sürdürdüğü davasının haklılığı, Dünya halkları tarafından da anlaşılmış ve saygıyla kabul edilmiştir. Şüphesiz bu süreçte en büyük rolü, İran'a savaşta rehberlik eden ve Dünya'da yaşayan son dava adamı olan Ali Hamanei oynamıştır. Ancak bu yaşanan savaş bir son değildir zira şeytani üst aklın Dünya üzerinde kurmaya çalıştığı küresel hegemonya ve mutlak tahakküme karşı direnen son kale olan İran'ın, içinde bulunduğu kuşatmaya rağmen, zafere ulaşabilmesi için Ali Hamanei'in yaşaması değil şehit olması gerekecektir.

İran'ın dışarıdan yapılan saldırılar ile yenilmesini hedefleyen ancak 12 gün savaşından netice alamayanlar 2025 sonu yaklaşırken İran üzerine yeni bir oyun kurmaktadır. Nitekim 28 Ağustos 2025 itibarı ile 2015 tarihli İran ile 5+1 ülkeleri arasında yapılan nükleer anlaşmanın tarafları arasında bulunan ve küresel tahakküm sisteminin Avrupalı unsurları olan E3 üyeleri yani, Fransa, Almanya ve İngiltere devletleri, 28 Ağustos 2025 tarihinde snap back yani tetik mekanizması olarak adlandırılan ve 2015'deki nükleer anlaşmayı destekleyen 2231 sayılı Birleşmiş Milletler Güvenlik Konseyi kararında yer alan maddeyi BMGK'nin gündemine getirerek devreye sokmuş ve İran'a anlaşma öncesi uygulanan BM yaptırımlarının 30 gün içinde geri getirilmesine yol açmışlardır. Gerekçe olarak İran'ın nükleer anlaşmadan doğan yükümlülüklerini yerine getirmemesi gösterilmiş ve İran'ın yurtdışındaki varlıklarının dondurulmasına da yol açacak süreci başlatmışlardır. *Bilindiği üzere İran 1979 tarihli İslam İnkılabından itibaren küresel sisteme boyun eğmediği ve yeraltı kaynaklarının emperyalist Batılılar tarafından sömürülmesine izin vermediği için ekonomik teröre maruz bırakılarak cezalandırılmaktadır.*

Yaptırımların geri gelmesi ile birlikte İran ekonomisinde 2025 sonu itibarı ile ciddi bir döviz açığı meydana gelmiş ve İran hükümeti de ithalatçılara bir kolaylık olarak sunduğu tahsisli kur yani piyasanın altında bir rakamdan döviz temin etme sisteminden vazgeçmek zorunda kalmıştır. Bunun üzerine ithal malların fiyatları otomatik olarak dramatik şekilde yükselmiş ve Tahran büyük çarşı esnafı bu duruma tepki göstermiştir. Tepki giderek büyüyerek ve yaklaşık yarım asırdır süren ekonomik sıkıntıların ve son dönemde iyicene etkisini hissettiren yüksek enflasyonun halkta yarattığı bıkkınlık ile birlikte sokağa yansımış ve kitlesel gösteri ve yürüyüşlere dönüşmüştür. Tahran'da 2025 yılının son günlerinde ekonomik talepler ile barışçıl şekilde başlayan gösteriler, güvenlik güçlerinin göstericilere müdahale etmemesine ve tolerans göstermesine rağmen, bir süre içinde giderek yükselen bir ivme ile şiddet eylemlerine dönüşmüş, gösteriler ve şiddet sarmalı hızla bütün ülkeye yayılmıştır. Başta sebebi ekonomik sıkıntıların halkın sokağa yansıyan tepkisel eylemi iken hızla anarşi ve teröre dönüşen bu hareketin arkasında Mossad ve CIA ajanlarının olduğu kısa süre içinde bizzat ABD ve İsrail hükümetlerinin başkanları ve en üst düzey yetkilileri tarafından açık edilmesi ile anlaşılmıştır.

Kışkırtıcı ajanların yanında ve şiddet olaylarının arkasında kuzey Irak bölgesel Kürt yönetiminin kontrolündeki Irak sınırından İran topraklarına sokulan, bizzat İsrail ve ABD tarafından organize edilip desteklenen ayrılıkçı Kürt gruplara mensup militanların ve yine bizzat ABD tarafından Suriye ve Lübnan Hizbullah'ına karşı kurulup örgütlenen, desteklenen ve amaçları doğrultusunda ülkeden ülkeye taşınarak kullanılan sözde dinci savaşçıların ve de eskilerden Halkın Mücahitleri Örgütüne mensup teröristlerin olduğu anlaşılabacaktır. İran'a bu militanlardan önce aynı sınır hattından kaçakçılar vasıtasıyla sokulduğu anlaşılan silahlar da bu kişilere tedarik edilmiş ve bu gruplar ülke geneline yayılarak İran'daki Mossad ajanlarının organizasyonu ve koordinasyonu ile yönlendirilmişlerdir. Halktan masum göstericilerin arasına karışarak güvenlik güçlerine ateş açan aynı zamanda aralarına karıştırları göstericilere de hedef gözetmeksizin kurşun sıkan bu teröristler ülkede büyük bir kaosa ve infiale yol açmış olaylar kontrolden çıkmış günler süren anarşik olaylar neticesinde güvenlik güçleri ve halktan binlerce insan hayatını kaybetmiş, kamu binaları, karakollar, banka şubeleri ve çok sayıda sivil

bina ve işyeri zarar görmüştür. Neticede ülkede ve Dünya’da 12 gün savaşı ile oluşan İran ile dayanışma ve birlik havası dağılmış, İran devlet yönetimi itibarsızlaştırılmaya çalışılmış ve olayların ve ölümlerin sorumlusu olarak kamuoyuna lanse edilmiştir. Anarşi olayları sırasında özellikle, İran’ın birliğini savunan, koruyan, halkına ve devletine liderlik eden Ali Hamanei’n bizzat hedefe konulması ve devrilmek istenmesi ise çok dikkat çekicidir. Ancak İran dışındaki şahlık yanlıları ve tabii İran’ı diz çöktürmek isteyen malum düşmanları tarafından provokasyon amaçlı ve İran yönetimi aleyhinde kamuoyu oluşturmak için medya ve dijital mecralarda malzeme olarak kullanılan bu kaos ve anarşi ortamının kısa süre sonra kimler tarafından ve ne amaçlı kurgulandığı anlaşılacaktır. Evet İran’a çok büyük bir saldırı yaklaşmaktadır ve bu kez başarılı olabilmek için İran’ın içeriden çökertilmesi planlanmış, bunun için de İran’a rehberlik eden liderin ortadan kaldırılması hedeflenmiştir. Ocak ortası itibarı ile olaylar sona ermiş, teröristler ve onları yönlendiren Mossad ajanları yakalanmıştır. Liderini devirmek ve İran’ı yıkmak için gösterilerden sonuç alamayan ABD, 6 Şubat 2026 itibarı ile İran hükümeti ile nükleer konularda 2025’de yapılan müzakerelere geri dönmüştür. Ancak bu bir oyalamadan ibarettir zira ABD Ortadoğu’daki üslerine havadan ve denizden devasa askeri yığınak yapmakta ve gerekli sevkıyat için zamana ihtiyaç duymaktadır.

Fakat burada önemli olan ABD hükümeti ve sivil asker bürokrasisinin son derece sinsi ve alçak bir yapılanma tarafından esir alınmış olmasıdır. Yıllar içinde Mossad ajanı Jeffrey Epstein tarafından kurulan ve eski İsrail Başbakanlarından Ehud Barak tarafından yönetildiği anlaşılan korkunç bir cinsel suç şebekesi, ABD ve Batılı çok sayıda siyasiyi, bürokratları, aristokrat elitleri ve iş adamlarını onlara sağladıkları ahlak dışı sapıkça imkanlar marifetiyle cezbetmiş sonrasında da kayıt altına almış ve bu kayıtları da İsrail’in küresel çıkarları doğrultusunda şantaj malzemesi yaparak kullanmıştır. Bu suçlar arasında bırakın reşit olmayı 9 yaşın da altında olan kız çocuklarını pedofili sapıklara istismar ettirmek de vardır. Ancak bu organize sapıklık çocuklara yönelik sistematik taciz ve tecavüz ile de sınırlı değildir. Dikkat çekici şekilde İran’a karşı yürütülen savaş hazırlığı ile eş zamanlı olarak Şubat 2026’da ABD Adalet Bakanlığı tarafından erişime açılan ve kamuoyunda Epstein Dosyası olarak adlandırılan sayıları milyonları bulan belgeler içinde, Jeffrey Epstein’in, antik dönemden de önce İsrailoğulları arasında çok yaygın olan, Ba’al kültüne bağlı sapkın bir Yahudi olduğunu ve kendisi ile ilişkideki çok sayıda kişinin de bu külte bağlı olup iman ettiklerini düşündüren bilgilerin yer almasıdır.

Belgeselimizin ana konusu açısından çok önemli olduğunu düşündüğüm için bu hususu biraz açmak istiyorum, Doğu Akdeniz coğrafyasında özellikle kadim Kenan diyarında çok yaygın olan Ba’al kültürünün, Hz. İbrahim ve Hz. Musa gibi büyük peygamberler vasıtasıyla İsrailoğullarına tevhit inancının yani sadece tek tanrının varlığının tebliğ edilmesinden yüzyıllar sonra dahi bu kavim tarafından sürdürüldüğü, İsraililerin kendi kutsal kitaplarında yer alan bilgilerden anlaşılmaktadır. Nitekim İsrail Krallığı’nın ikiye bölünmesinin ardından (MÖ 930) Kuzey İsrail Kralı olan Ahab’ın (Ahav) hükümdarlık döneminde Ba’al adına tapınak inşa ettirdiği Eski Ahit’te yer alan ve İsrail Krallığının tarihinin anlatıldığı 1. Krallar Kitabı’nın, Peygamber İlyâ (Eli) kıssasının yer aldığı, 16. ve 17. bablarında yazmaktadır. Keza Eski Ahit’in yani Tanah’ın Nevi’im adlı bölümünde yer alan ve üç önemli peygamberden biri olan Yeremya’ya atfedilen kitabın 19. ve 32. bablarında da bizzat Yahudi Tanrısı Yehova’nın ağzından, bazı İsraililerin taptıkları tanrı olan Ba’al için çocuk kurban ettikleri hatta zor durumlarda zafer kazanmak için çocukları canlı olarak ateşte yaktıkları söylenmektedir. Nitekim bu anlatılanlar, Kur’an’ı Kerim’de İlyas Peygamber’in kavmini Ba’al tapımından arındırmak için mücadele edişinin konu edildiği Sâffât Suresi’nin 123-125. Ayetlerinde geçen, “Yaratıcıların en güzelini, sizin ve geçmiş atalarınızın Rabbi olan Allah’ı bırakarak “Ba’le mi tapıyorsunuz?” cümlesi ile Allah tarafından doğrulanmaktadır.

Ba’al kültü İsraililer arasında her zaman yaygın olmuştur, bu kült dünyevi zenginlik ve sözde bereket ile ilişkilendirmekte olup sembolü ise öküz başlı bir yaratıktır. Günümüzde borsalarda hisse

senetlerinin yükselişinin boğa ile sembolize edilişi de bu külte dayanmaktadır. Kendilerini Tanrı'nın seçilmiş kavmi ve diğer tüm milletlerden üstün gören Yahudi toplumunda ahiret ile ilgili kaygı ve endişe neredeyse hiç bulunmaz zira onlar zaten seçilmişlerdir. Bu nedenle tarihleri boyunca odak noktaları dünyevi zenginlik ve servet elde etmek olmuştur. Dolayısıyla Ba'al tapımının bu toplum arasında günümüzde dahi varlığını sürdürüyor olması hiç şaşırtıcı değildir hatta çok muhtemeldir. Nitekim sapkın Epstein sınıfı olarak tanımlanan kesim arasında bu kültün varlığının sürdüğü, Epstein adası olarak bilinen yerde kaçırılan küçük kız çocuklarının istismar edildikten sonra Ba'al'e kurban edildiği vahim iddialar arasındadır. Şaşırtıcı olmayacak şekilde Epstein dosyasında adı en çok geçen kişi ise ABD'nin şaibeli başkanı Donald Trump'tır. Pedofili ile sınırlı olmayan ve çocuk kurban etmek gibi sapkın bir külte bağlı bir sınıfın ABD yönetimini ele geçirmiş olma olasılığı son derece dehşet vericidir.

Epstein dosyasında hakkında yer alan bazı korkunç bilgiler ile kendisine bizzat Binyamin Netanyahu başkanlığındaki İsrail hükümeti tarafından şantaj yapıldığı söylenen ve İran'a karşı savaş başlatması için zorlanan Donald Trump, henüz 3 Ocak 2026'da Venezüella Devlet Başkanı Nicolás Maduro'yu akıl almaz bir devlet haydutluğu ve korsanlık marifeti ile ülkesinden kaçırmamasından duyduğu şehvetle bu kez İran'a saldırmak ve devlet yönetimini yok etmek, İran devletini yıkmak ve ülkeyi parçalamak için harekete geçmeye hazırlanmaktadır. Trump'ın bu saldırı kararını ABD ordusu kurmayları ile birlikte değil, tescilli soykırım suçlusu İsrail Başbakanı Binyamin Netanyahu ve ABD'li ünlü Yahudi medya patronu ve önemli bir İsrail destekçisi olan Rupert Murdoch ile yaptığı üçlü bir toplantıda aldığı söylenmektedir. Zaten AIPAC yani Amerikan İsrail Halkla İşleri Komitesi adlı ABD merkezli Yahudi lobisinin on yıllardır ABD'de İran aleyhine lobi faaliyetleri yürüttüğü bilinmektedir. *Detay olarak Aipac, Washington merkezli, 100.000'den fazla siyonist ideolojiye sahip üyesi ve zengin bağışçıları sayesinde elde ettiği büyük maddi güç ile ABD Temsilciler Meclisi ve Senato mensuplarını ve de ABD Başkanlarını kendi ideolojileri doğrultusunda ve İsrail yanlısı politikalar üretmeleri amacıyla fonlayan bir lobi kuruluşudur. Ayrıca aynı kuruluş ana akım ABD medyasını ve onların küresel uzantılarını ve de küresel sanal ve dijital medya ağlarını da aynı amaç doğrultusunda yayın yapmaları ve İsrail'in suçlarını sansürlemeleri için fonlamaktadır.*

Peki neden mi İran hedeflerindedir çünkü İblis'in yeryüzündeki en büyük düşmanı onun kurduğu sisteme direnen İran devletidir. Nitekim Donald Trump'ın İran'a yönelik tehdit dolu söylemlerine karşı en dikkat çekici tepki, 11 Şubat 2026 tarihinde İran'ın İsfahan ve Tahran şehirlerinde düzenlenen 1979 İslam İnkılabının 47. yıl dönümü kutlamaları sırasında Ba'al putunun yakılması olacaktır. Bu eylem ABD'yi ele geçirip yöneten şeytani Epstein sınıfına karşı yapılan büyük ve açık bir meydan okumadır. İran için savaş artık kaçınılmazdır çünkü onlara göre şeytanla anlaşma yapılmaz onunla ancak savaşılar.

Vakit 28 Şubat sabahı ve aylardan Ramazandır; İran Yüce Rehberi ve Büyük Ayetullah'ı Seyyid Ali Hamanei Tahran'da ailesi ile birlikte rehberlik konutunda bulunmaktadır. Hamanei beklenen saldırıya karşı kendisine söylenen, güvenli bir sığınağa geçme tavsiyesini reddetmiş ve "eğer benimle birlikte bütün İran milletini sığınaklara götürmeyecekseniz ben de gitmeyeceğim" demiştir. ABD ve İsrail'in savaş hazırlıkları tamamlanmıştır hedefleri İran Devlet yönetiminin üst kadrolarını öldürerek sistemi çökertmektir. Nitekim Tahran'a yapılan saldırıda Ali Hamanei Kur'an okurken şehit edilir. Kendisi ile birlikte kızı, gelini, damadı ve 14 aylık minik torunu da bu saldırıda hayatını kaybedecektir. *Kanımcı Ali Hamanei inançlı bir Şii olarak Hz. Hüseyin'in ideallerine ve şehitlik mirasına sahip çıkmış, zalime ve zulme boyun eğmemek, tahakküme karşı ölümüne direnmek ve millette hakikaten rehberlik etmek için şehit olmayı seçmiştir.*

Aynı gün yapılan saldırılarda Yüce Rehber'in güvenlik danışmanı Ali Şemhani, Devrim Muhafızları Ordusu komutanı Muhammad Pakpur, İran ordusu Genelkurmay Başkanı Abdulrahim Musevi ve İran Savunma Bakanı Aziz Nasırzade gibi çok önemli isimler de şehit edilmiştir. Savaşın bile bir hukuku

vardır ancak bu ahlaksız cinayetler 12 gün savaşı ve geçmiş deneyimler çerçevesinde düşmandan beklenen hukuksuzluklardır. Fakat 28 Şubat sabahı ABD tarafından öyle korkunç bir katliam gerçekleştirilmiştir ki üzerinden bin yıllar geçse bile unutulmayacaktır. İran'ın Fars Körfezi kıyısında yer alan Hürmüzgan Eyaletini'nin Minab kentinde bulunan Şeceretü't-Tayyibe isimli ilkökul ABD savaş gemilerinden fırlatılan füzeler ile vurulmuş ve okulda dersliklerinde bulunan 168'i çocuk toplamda 201 kişi katledilmiştir. Bu sıradan bir savaş suçu değildir zira fırlatılan füzeler akıllı mühimmat olup üzerlerinde bulunan kameralar ile nereye isabet edeceği fırlatanlarca canlı izlenmektedir. Hedef alınan yerin gerek uydudan gerekse kameralardan bir ilkökul olduğu açıkça görülmektedir. İlâveten bina en az 10 yıldır okul olarak kullanılmaktadır ve çevresinde bulunduğu iddia edilen askeri üs 15 yıl önce kapatılmıştır. Aralarında zaman farkı olacak şekilde ardışık 3 füze ile vurulan okul neredeyse tamamen yıkılmış ve içerideki çocuklar yakılarak öldürülmüştür. *Kanımca bu katliamın askeri değil ama dini bir izahı vardır; anlaşılan ABD'yi ele geçiren Epstein sınıfı olarak adlandırılan sapkın klik taptıkları tanrıları Ba'al'e masum çocukları kurban ederek bir adak ritüeli gerçekleştirmiş ve giriştikleri bu gayrı meşru savaşta ondan zafer dilemişlerdir.*

Şüphesiz tüm planların üzerinde onları bozan yüce bir plan yapıcı vardır ve bu olaya ister bir katliam isterseniz bir ritüel deyin ABD ve İsrail'e büyük ahlaki itibar kaybettirecek ve ocak ayında İran'da organize ettikleri olaylar ile planladıkları ve başlatacakları saldırılar için elde etmeye çalıştıkları meşruiyet yerini İran lehine oluşan psikolojik üstünlüğüne bırakacaktır. Ne yazık ki gerek ocak ayındaki anarşiyi gerekse 28 Şubat saldırılarını destekleyenler arasında Batıda yaşayan çok sayıda İran devleti düşmanı İranlı'da yer almıştır. Bu kesimin uydurulmuş sözde lideri ise bu kitapta adını bile anmak istemediğim ama mecbur olduğum, kendisine İran'da "Çeyrek Pehlevi" yakıştırmaları yapılan son İran Şahı'nın oğlu Rıza Pehlevi'dir. Daha önce anlattığım üzere aslında bu ailenin soy ismi Mirpençe olup Pehlevi soyadı kendilerine *hakiki İranlı* algısı yaratmak için sonradan aldıkları hanedan soyadlarıdır. Dede Rıza Pehlevi İran'da Kaçar Hanedanı sonrası bir cumhuriyet kurulacakken İngiliz siyaseti marifeti ile İran'a şah yapılmış olup, oğlu ise ABD siyaseti marifeti ile babasının yerine tahta çıkarılmış ve İran demokrasisine vurulan, Musaddık hükümetine yönelik 1953 darbesinde başrol oynamıştır. Torun Rıza ise anlaşılan arkasına İsrail'i alarak İran'a hükümdar olmayı hayal etmiştir. Bu husus bir film senaryosunda trajik olayların arasına komedi olarak eklenen bir sahneyi andırmaktadır; zira bu hayalin İran'da hiçbir karşılığı yoktur. Batı kentlerinde şahlık dönemi İran bayrağı kullanılarak İran devleti aleyhine yapılan bazı gösterilerin esasen dijital platformlarda kurgulanmış Mossad organizasyonları olduğu ve bu gösterilere katılanların da "İran'a demokrasi getireceğiz halkı özgürleştireceğiz" masalları ile kandırıldıkları çok geçmeden anlaşılacaktır.

Artık savaş başlamıştır düşmanların İran'ın üst düzey yönetimini yok ederek devleti başsız bırakma ve ülkeyi yıkma teşebbüsü İran devletinin kadim bilgeliği sayesinde hedefine ulaşamamış ve özellikle devletin ve ordunun her pozisyonu için önceden belirlenen 10 kademeli yönetim yapılanması sayesinde hayatını kaybeden komutanların yeri kısa sürede doldurulmuştur. İlâveten mozaik savunma sistemi olarak tanımlanan ve merkezi otorite ile irtibat sağlanamadığında devreye alınan her eyaletin otonom savunma mekanizması devreye girmiştir. Devrim Muhafızları Ordusu öncülüğünde İran silahlı güçleri, savaşın daha ilk günü çok hızlı bir şekilde önceden belirledikleri düşman hedefleri olan ve Fars Körfezi'ne kıyısı bulunan Kuveyt, Suudi Arabistan, Bahreyn, Katar, Birleşik Arap Emirlikleri ilâveten Irak ve Ürdün'de yer alan tüm ABD üslerine yönelik karşı saldırıya geçmiş ayrıca İsrail şehirleri de hedef alınmıştır. İran'ın bu beklenmedik karşı saldırısı düşmanları şaşırtmış ayrıca Umman Denizinde konuşlu ABD donanmasına ait uçak gemisi de püskürtülmüştür. Savaşı çok sayıda cepheye yayarak genişletme stratejisine ek olarak İran, Dünya petrol ve doğal gaz arzının çok önemli bir kısmının sevk edildiği Hürmüz Boğazı'nı ticari ve askeri gemi trafiğine kapatmıştır. Hürmüz Boğazı tarih boyunca doğu ve güney doğu Asya'dan gelen ve oraya gönderilen malların deniz yolu ile Ortadoğu ve Akdeniz coğrafyasına erişimi açısından her zaman jeostratejik öneme sahip olmuştur. Bu stratejik hamleler,

İran'ın kendisinden askeri olarak daha güçlü ABD'ye karşı küresel etkisi de olacak, asimetrik savaş taktikleri olarak planlanmıştır. Nitekim bu sayede Dünya ekonomileri enerji arzı daralması ile hızla sarsılmış ve kısa sürede savaşın bir an önce durdurulması için ABD yönetimi üzerinde küresel ölçekte baskı oluşmuştur.

İran'ın savaştaki diğer önemli kozları ise üst düzey kapasiteli çeşitli füze, dron ve insansız silahlı hava araçları envanteri ve üzerinde onlarca yıl çalışılarak kurulan ve tüm İran coğrafyasına dağıtılmış olan dağların ve kayalıkların yüzlerce metre altına inşa edilmiş içlerinde karargâhlar, füze fırlatma rampaları ve füze siloları barındıran askeri yeraltı şehirleri olacaktır. Bir askeri deha ürünü olan bu planlama hem hava üstünlüğü olan düşmanlara hem de uydudan izleme şeklindeki casusluk faaliyetlerine karşı İran'ın en etkili savunma stratejisi olmuştur.

Düşman ise ilk günden itibaren her türlü uluslararası ve insani hukuka aykırı saldırgan faaliyetlerine yeni savaş suçları ekleyerek İran'ın stratejik aklı karşısında acizlik sergilemektedir. Buna en iyi örnek, Hindistan'a davet üzerine askeri eğitim amaçlı giden İran donanmasına ait Iris Dena isimli firkateynin Sri Lanka açıklarında uluslararası sulara İran'a dönüş yolunda seyir halindeyken ve de savaş durumunda değilken 4 Mart 2026 tarihinde ABD'ye ait bir denizaltıdan atılan torpido ile batırılması gösterilebilir. Herhangi bir askeri görevi olmayan bir gemiye uyarı yapılmadan gerçekleştirilen bu vahşi saldırı sonucu en az 104 denizci hayatını kaybetmiştir. Geminin seyir bilgisi ve koordinatlarının İsrail'e bizzat Hindistanlı askeri yetkililer tarafından verilmesi, batmakta olan geminin imdat çağrısına uluslararası insanlık hukuku çiğnenerek cevap verilmemesi, geminin batıp denizcilerin ölmesinin izlenmesi gerçekten savaş için bile canice eylemlerdir. ABD Savaş Bakanlığı tarafından övünülerek anlatılan bu toplu cinayet açık bir savaş suçu itirafı ve barbarlık gösterisidir. ABD tarafından yapılan bir başka hukuk dışı teşebbüs ise ayrılıkçı Kürt gruplara tedarik edilen silahlar marifeti ile İran'da iç savaş çıkarma girişimi olacaktır. Bu durum bizzat ABD Başkanı tarafından itiraf edilmiştir.

Tüm bu barbarlık eylemlerinin, 5 Mart 2026 tarihinde ABD başkentine ülkenin çeşitli yerlerinden gelen Evanjelist din insanları tarafından ABD Başkanlık Konutu Beyaz Ev'in oval ofisinde Başkan Donald Trump etrafında toplanılarak yapılan evanjelik bir ayinle, kutsanması belgeselimizin konusu açısından son derece dikkat çekicidir. Ancak Siyonist-Haçlı ittifakı tarafından 1000 yıl öncekine benzer şekilde gerçekleştirilen tüm bu saldırı, katliam ve vahşet İran'da halkı tek vücut haline getirmiş, millet devletine ve ülkesine sahip çıkarak savaşın başladığı ilk günün gecesinden itibaren meydanları doldurmuş ve bir daha boş bırakmamıştır.

Yüce Rehberin öldürülmesi üzerine İran'da devlet yönetimi yeni rehber seçilene kadar bir süreliğine Cumhurbaşkanı, Yargı Erki Başkanı ve Anayasa Koruyucular Konseyi'nin bir üyesinden oluşan üç kişilik bir konsey tarafından üstlenilmiştir. Neticede Uzmanlar Meclisi, kendisine yönelik İsrail saldırılarına rağmen gerçekleştirdiği bir dizi oturumun ardından 8 Mart 2026 tarihinde kamuoyu tarafından beklenildiği üzere Seyyid Ali Hamanei'nin oğlu olan Mücteba Hamanei'i İran'ın üçüncü Yüce Rehberi olarak seçecektir. Bu aşamada kısa da olsa kendisini biraz daha yakından tanıtmakta yarar görüyorum. Mücteba Hamanei 1969 Meşhed doğumludur, çocukluğu ve gençlik yılları babasının da aktif rol oynadığı İslam İnkılabının gerçekleşip İran İslam Cumhuriyeti'nin kurulduğu, akabinde ise İran-İrak savaşının yaşandığı zor yıllarda ve sert siyasi iklimde geçmiştir. Dolayısıyla siyasi fikirlerinin şekillenmesinde bu dönemin siyasi iklimi ve kültürü temel oluşturmuştur. Mücteba Hamanei babası Cumhurbaşkanı iken lise eğitimini Tahran'da tamamlamış ardından henüz 17 yaşındayken cepheye savaşa giderek Devrim Muhafızları Ordusu'na bağlı 27. Muhammed Resulullah Tümeni içinde yer alan Habib bin Mezahir Taburu'nda görev yapmıştır. Savaş sonrasında ise dini eğitim almak üzere Qum'daki (Kum) ilim havzasına gitmiş ve burada önemli hocalardan dersler almıştır. Hocaları arasında daha önce kendisinden bahsettiğim Muhammed Taki Misbah Yazdi ve Lütfullah Safi Gülpayigani gibi önemli

isimler vardır; sonrasında da Yazdi'nin başkanı olduğu İmam Humeyni Araştırma Enstitüsünde eğitim faaliyetlerine devam etmiştir. Mücteba Hamenei 1999 yılında Gulam Ali Haddad Adel'in kızıyla bir evlilik yapmıştır. İran siyasetinin muhafazakâr kanadında bulunan Haddad Adel, İran İslami Şura Meclisi Başkanlığı yapmış bir siyasidir.

Mücteba Hamenei, kamuoyunda görünür olmayan daha çok geri planda kalıp etkili olan bir siyasetçi profili çizmiş babasının aksine aktif siyasi roller üstlenmemiştir. Onun siyasi faaliyetlerinin büyük ölçüde Devrim Rehberliği Ofisi ve güvenlik kurumları çevresinde gerçekleşmiş olduğu düşünülmektedir. İran'da "Devrim Rehberliği Ofisi", devletin güvenlik, ekonomik ve siyasi kurumları arasında koordinasyonu sağlayan sistemin önemli bir yapısıdır. Bu ofis Ali Hamenei'nin rehberliği döneminde binlerce çalışandan oluşan geniş bir bürokratik yapıya dönüşmüş, farklı devlet kurumları ve Devrim Muhafızları Ordusu ile doğrudan ilişki kurmuştur. İşte Mücteba Hamenei de zaman içinde bu bürokratik yapıda önemli bir nüfuza sahip olmuştur. Mücteba Hamenei'nin babası yanında hocası Taki Misbah Yazdi'nin siyasi görüşlerinden etkilendiği ve durduğu siyasi konumun muhafazakâr kanadın en sağında olduğu bilinmektedir. Mücteba Hamenei'nin 2009 Cumhurbaşkanlığı seçimleri sırasında hocası Misbah Yazdi gibi Mahmud Ahmedinecad'ı desteklediği ve seçim sonrasında ortaya çıkan Yeşil Hareket protestolarının bastırılmasında rol oynadığı iddiası o dönem kamuoyunda çok konuşulmuştur.

Diğer yandan ABD Başkanı Donald Trump, 1-2 hafta içinde biteceğini düşündüğü savaş uzadıkça ve İran direndikçe, bocalamaya başlamış ve her gün hatta her saat yaptığı çelişkili açıklamalar ile dengesini yitirdiğini göstermiştir. Buna rağmen önemli bir tespitte bulunmuş ve İran devletinin üst aklının, çok üst düzey satranç oynadığını beyan ederek savaşın istediği gibi gelişmediğini itiraf etmek zorunda kalmıştır. Donald Trump'ın bu itirafı, İsrail rejimi tarafında panik yaratmış olmalı ki Ramazan Ayının son cuma günü yani 13 Mart 2026 tarihinde başkent Tahran'da savaşa ve devam eden bombardımana rağmen düzenlenen Kudüs Günü sebebiyle halkın arasına karışarak gösterilere katılan üst düzey İran devlet adamlarından biri olan İran Yüksek Ulusal Güvenlik Konseyi Genel Sekreteri Ali Laricani *ki kendisi felsefe alanında doktora yapmış bilge ve son derece tecrübeli bir devlet adamıdır* 17 Mart tarihinde İsrail organize terör örgütü mensuplarınca takip edilerek katledilmiştir. İsrail suç şebekesinin, İran'ın üst aklı olarak düşündükleri Ali Laricani'ye suikast düzenlemek için yaptığı bir dizi saldırıda çok sayıda masum sivilin de hayatını kaybettiği bildirilmiştir.

Kanımca hem Ali Hamenei hem de Ali Laricani suikastları küresel evanjelist komplonun bir parçasıdır. Zira İran'a yapılan saldırıların amacı gerçekten İran'ın nükleer silah sahibi olmasını engellemek ise bu iki devlet adamının sağ olması ve yönetimde bulunması bu amaca çok daha uygun olacaktır çünkü Ali Hamenei hem bir Ayetullah hem de Velayet-i Fakih makamını temsil eden Yüce Rehber olarak kitle imha silahlarının yapılması ve kullanılmasının İslam dinine göre haram olduğunu beyan eden ve hayatta olduğu sürece geçerli olan bir fetva yayınlamıştır ki bu fetva kendisinin vefatı ile hükmünü yitirmiştir. Keza devlet idaresinde Ali Hamenei'nin en yakını konumunda bulunan kişi ve İran Yüksek Ulusal Güvenlik Konseyi Genel Sekreteri olan ve ılımlı siyasi çizgisi ve de nükleer silah karşıtı duruşu ile bilinen akıl insanı Ali Laricani'nin suikast ile ortadan kaldırılması, açıkça bende, İran'ı görünür amacın aksine nükleer silah sahip olmaya zorlamanın ve Orta Doğuda nükleer bir savaş başlatmanın hedeflendiği, kanaatini oluşturmuştur. Nitekim bu kanaatimi güçlendiren bir bilgi ise Mayıs ayı sonuna doğru ABD medyasına sızdırılan bir haberde yer almaktadır. Bu habere göre eski İran Cumhurbaşkanı Mahmut Ahmedinejad savaşın daha ilk gününde, Tahran'da İran devleti tarafından göz hapsinde tutulduğu evinden, kendileri ile daha önce irtibatla olduğu iddia edilen ABD ve İsrail gizli servislerine bağlı ajanlar tarafından kurtarılmaya çalışılmış belki de kaçırılmıştır. Aynı gün mevcut İran Cumhurbaşkanı Mesud Pezeşkiyan'a da ABD tarafından suikast teşebbüsünde bulunulmuştur. Daha önce kendisinden ve bağlı olduğu ideolojiden ayrıntılı şekilde bahsettiğim

Ahmedinejad'ın, Mehdi'ci söylemleri ve eskatolojik beklentileri, ABD'li Evanjelistlerin Mesihçi ve Tanrı'yı kıyamete zorlayacak büyük Armageddon savaşını başlatma hezeyanları ile oldukça örtüşmektedir. Yani daha açık bir ifade ile söylemek gerekirse Evanjelistler, İran hükümetinin başına, oluşan kaos ortamında ve yönetim boşluğunda, bir şekilde Mahmud Ahmedinejad'ı getirmek istemiş olabilirler. Bu komplo sayesinde İran'ın nükleer silah sahibi olması ve sonra da bu silahı İsrail'e karşı kullanması için gerekli siyasi irade oluşacaktır.

Laricani suikasti öncesine dönecek olursak İran'da hem sokaklar ayaktadır hem sosyal medya hem de film endüstrisi direnişe güçlü katkı sunmaktadır. Bu sayede henüz ocak ayında yaşanan anarşi olayları sebebi ile İran aleyhine dünya genelinde oluşturulmaya çalışılan olumsuz kamuoyu algısı yıkılmış yerini, emperyalist işgalci sömürgeci zihniyete karşı gösterdiği kararlı ve güçlü direniş ile adeta küresel bir intifada başlatma yolunda örnek oluşturan, bir İran algısı almıştır. Artık İran hem sahada askeri hem de kamuoyunda psikolojik üstünlüğü ele geçirmiş ve beka mücadelesi verdiği bu direniş savaşında ölçülü hamleleri ile ahlaki üstünlüğünü de korumayı başarmıştır.

Donald Trump yönetimi ise bizzat kendisinin ifade ettiği üzere "ben kendimi iyi hissetmek için etrafımda çapsız, başarısız ve yenik (looser) insanları bulundurmamı severim" beyanına uygun kişilerden oluşmaktadır. Trump'ın işaret ettiği bu profilin en dikkat çeken ismi ise ABD Savaş Bakanı olan Pete Hegseth'tir. Kendisi eski bir ordu mensubu olup ABD askerleri tarafından 1 milyondan fazla sivilin öldürüldüğü Irak Savaşı'na gönüllü olarak katılmış bir askerdir. Hegseth Hristiyan köktendinci bir ideolojiye sahiptir, hatta Birinci Haçlı Seferi sırasında Hristiyan askerlerin kullandığı Latince "Deus vult" yani "Tanrı böyle istiyor" kelimelerinden oluşan "savaş narasını" vücuduna dövme olarak yaptıracak kadar fanatik bir kişiliğe sahiptir. Şahitler onun bulunduğu bir ortamda tüm Müslümanları öldürmekten söz ettiğini ifade etmiş olup ayrıca bakanlığına bağlı ordu mensuplarını da Haçlı Seferleri öncesindekilere benzer köktendinci hezeyanlar ile motive etmeye çalıştığı, muhatabı olan subayların kendisini şikâyet etmesi üzerine ortaya çıkmıştır. Hegseth tüm bu özelliklerine ilaveten geçmiş kariyerinde adının çeşitli yolsuzluklara karışmış olması ve alkol bağımlılığı sebebi ile de kamuoyunca eleştirilen ve güvenilir bulunmayan siyasi bir profildir. Nitekim Savaş Bakanlığı kariyeri de savaş suçları bakanlığı şeklinde gelişmiştir.

Ali Laricani'nin yerine İran Yüksek Ulusal Güvenlik Konseyi Genel Sekreterliği görevine getirilen Muhammed Bakır Zülkadir ise Devrim Muhafızları Ordusu kökenli bir kişidir. 1989-2005 yılları arasında bu orduda kurmay olarak üst düzey görevlerde bulunmuştur. 1999 yılındaki reform yanlısı öğrenci olayları sırasında devletin olaylara müdahalesini desteklemiş ve dönemin Cumhurbaşkanı Muhammed Hatemi'ye verilen ve 24 Ordu komutanının imzasını taşıyan muhtıra niteliğindeki uyarı mektubunun imzacıları arasında yer almıştır. Zülkadir, İran siyasetinde müesses nizamın ve İslam devrimin güvenlikçi politikalar ile korunmasını önceleyen bir siyasi konumda yer almaktadır. Muhammed Bakır Zülkadir, Mahmud Ahmedinejad'ın Cumhurbaşkanlığı döneminde İçişleri Bakanlığı'nda güvenlikten sorumlu bakan yardımcılığı görevinde bulunmuş ve güvenlik politikalarının ulusal bazda koordinasyonunda sorumluluk üstlenmiştir. 2007 yılında ise bu görevden ayrılıp Rehber Ali Hamenei tarafından Genelkurmay bünyesinde kurulan milis güç Besic işlerinden sorumlu genelkurmay başkan yardımcılığı görevine getirilmiştir. Zülkadir kariyerinde bir değişiklik yaparak 2010-2020 yılları arasında yargı erki içinde görev almış ve toplumsal güvenlikten sorumlu başkan yardımcılığı ve stratejik planlama ve politika üretiminden sorumlu başkan yardımcılığı görevlerini üstlenmiştir. Zülkadir 2021 yılında ise Düzenin Maslahatını Teşhis Konseyi Genel Sekreterliği görevine getirilmiştir. Ancak 2026 yılında ilerleyen aylarda bu göreve kamuoyunca daha çok tanınan bir kişi olan Muhsin Rızai getirilecektir. Rızai, İslam İnkılabının ilk yıllarında "İslam Devrimi Mücahitleri Örgütüne" mensup olarak siyasi faaliyette bulunmuş, 1981 yılından itibaren ise 16 yıl boyunca Devrim Muhafızları Ordusunun Komutanlığını yapmıştır, sonrasında tam 24 yıl süreyle "Düzenin Maslahatını Teşhis

Konseyi Sekreterliği” görevini yürütmüştür; yani devletin güvenlik bürokrasisi ve siyasi sistemi içinde üst düzey misyonlar üstlenmiş bir kişidir. Son olarak Mücteba Hamanei’in askeri danışmanlığı pozisyonunda bulunan Muhsin Rızai, İran İslam Cumhuriyeti’ne 45 yıl boyunca kesintisiz hizmet vermiş olup, sistem içinde önemli ağırlığa ve son derece yüksek siyasi profile sahiptir. Rızai şüphesiz İran siyasetinde muhafazakâr ve ilkeci kanadın en önde gelen isimlerinden biridir. Kendisine, İran Yüksek Ulusal Güvenlik Konseyi Genel Sekreterliği görevinin verilme nedeni kariyerine ve misyonuna bakıldığında çok net anlaşılmaktadır.

Tekrar savaşa dönersek üzerinden 1 ay geçtikten sonra Donald Trump İran halkının ve ordusunun direnişini kıramayacağını anlayınca 2 Nisan 2026 tarihinde “İran’ı taş devrine döndüreceğiz” şeklinde savurduğu tehdit ile İran’a karşı nükleer silah kullanacaklarını ima etmiş bu tehdidine ilaveten özellikle sivil altyapıyı, elektrik santrallerini, su arıtma tesislerini, petrol rafinerilerini, yakıt depolarını, köprüleri ve barajları hedef alarak İran ülkesini ve medeniyetini yıkıp yok etmekten bahsetmiştir. İran yönetimi ise bu tehditlerine karşı Trump’a, MS.3. yüzyılda İran İmparatorluğu ile *batılların doğuya doğru yayılan istilacı tiranlığını temsil eden Roma İmparatorluğu* arasında yapılan savaşlarda İran’ın Romalıları artarda yenilgiye uğratmasını ve Sasani Hanedanına mensup olan İran İmparatoru I. Şapur’un Roma İmparatorunu önünde diz çöktürerek aman diletmesini temsil eden ve Nakş-ı Rüstem Kaya Anıtları alanında bulunan kadim kabartmanın fotoğrafı ile cevap vermiştir.

Aslında saldırganların İran’da sivil altyapıyı hedef alması tehditten ibaret değildir. Daha 8 Mart tarihinde İsrail tarafından Tahran yakınlarında bir petrol depolama tesisi vurulmuş ve başkentte uzun süre devam eden yangın nedeniyle milyonlarca insan günlerce zehirli hava solumaya maruz bırakılmıştır. Nitekim İranlılar tarafından Ramazan Savaşı olarak da adlandırılan ve tarihe 40 gün savaş olarak da geçecek olan saldırılarda ABD ve İsrail ordusu İran’da konut ve işyerlerinden oluşan en az 125.000 bağımsız sivil yapıyı bombalayarak kullanılmaz hale getirmiş, yüzbinlerce insan evsiz ve işsiz kalmış, ayrıca yüzlerce okul, sağlık kuruluşu, hastane, spor alanı ve üniversite binası ve de Unesco Dünya Kültür Mirası listesinde yer alan onlarca kültürel ve tarihi varlık ağır hasar görmüştür. *Kanımca milleti ve devleti ile bir bütün olarak İran’ın istilaya karşı direnişine, tahakküme boyun eğmeyişiine karşı duyulan büyük öfke ve binlerce yıllık İran medeniyetine ve kültürüne karşı duyulan derin aşağılık kompleksi bu saldırılarda kendisini açıkça belli etmiştir.*

Maalesef savaş süresince İran’da 500’ü kadın olmak üzere 3.500’den fazla insan ABD ve İsrail tarafından öldürülmüştür. İsrail işgal ve soykırım rejiminin, ABD’nin İran’a saldırmasını fırsat bilerek, 2 Mart 2026 tarihinde başlattığı Lübnan’a yönelik işgal girişimi ve bu ülkeyi ağır bombardımana tabii tutması sonucunda ise Lübnan’da da en az 4.250 kişinin öldürüldüğü ve 1 milyondan fazla kişinin yerlerinden edildiği bildirilmiştir. Ayrıca ABD tarafından İran’a karşı yürütülen saldırılarda Avrupa’da bulunan NATO üslerinden en az 5000 kez askeri uçağın havalandığı bizzat NATO Genel Sekreteri tarafından itiraf edilmiştir yani İran sadece süper güç ABD ve uzantısı yıkıcı İsrail rejimi ile değil NATO ile de dolaylı olarak savaşmıştır. *Muhtemelen Hürmüz’de ABD tarafından İran ile bağlantılı ticari gemilere karşı uygulanan korsanlık faaliyetleri ve askeri abluka başta İngiltere olmak üzere savaşa doğrudan girmekten kaçınan Batılıların ve Nato’nun Trump’a verdiği aklın ürünüdür.*

Neticede 7 Nisan 2026 tarihinde Pakistan Devletinin ve diğer bazı Müslüman ülkelerin arabuluculuğunda, İran kendi şartlarını saldırganlara kabul ettirerek onları ateşkeske mecbur bırakmıştır; *bu durum tespiti uluslararası kamuoyunun ortak kanaatidir.* ABD ve İran arasında Pakistan’ın başkenti İslamabad’da 11-12 Nisan tarihlerinde ateşkes müzakereleri gerçekleşmiştir. İran müzakere heyetine İran İslami Şura Meclisi Başkanı Muhammed Bager Galibaf başkanlık etmekte ve İran Hükümeti Dış İşleri Bakanı Abbas Arakçı gibi nispeten daha ılımlı ve müzakerede başarılı kişiler de heyette yer almaktadır. Şüphesiz İran siyasetinde ABD’ye ve Batılılara hiç güvenmeyen ve onlar ile

anlaşmanın yapısal olarak mümkün olmadığına inanan aşırı ilkeci siyasi gruplar da mevcuttur; bunların başında da son Cumhurbaşkanlığı seçimlerinde Said Celili'yi destekleyen ve 2011 yılında kurulmuş olan Payidar Cephesi (İslam Devrimi İstikrar Cephesi) gibi güçlü muhafazakâr gruplar bulunmaktadır. Ancak İran müzakere heyetinde yer alan ılımlı kişiler ve İran Cumhurbaşkanı Mesud Pezeşkiyan da savaşın artık bitirilmesini ve İran'ın yeniden kalkınmasını öncelemektedir. ABD tarafına ise İran ile savaşa ve İsrail'in politikalarına muhalif olan ABD Başkan Yardımcısı JD Vance başkanlık etmiştir. Cenevre'de tamamlanan son müzakerelerin neticesinde 17 Haziran 2026 tarihinde taraflar "İslamabad Mutabakatı" adı verilen bir sözleşmeye imza atmışlardır. Bu sözleşme, İran'ın 7 Nisan tarihinde ateşkes şartı olarak öne sürdüğü, aralarında Hürmüz Boğazı'nın yeni statüsü, İran'a ödenecek savaş tazminatı, İran'ın yurtdışında dondurulmuş varlıklarının serbest bırakılması ve uygulanan yaptırımların ve ekonomik ablukanın kaldırılmasının da bulunduğu, 14 maddenin tamamını içermektedir. Bu sözleşme ile İran, büyük bir askeri güce karşı gösterdiği direniş iradesi ile savaşta askeri olarak yenilmemiş ve köklü devlet geleneği ve aklı sayesinde masada zafer kazanmıştır.

ABD ve İsrail tarafından yapılan 40 günlük yoğun saldırı ve İran'ın misillemeleri şeklinde gerçekleşen sıcak savaş sürecinde İran'ın ele geçirdiği en büyük koz ise küresel enerji akışını kilitleyen bir anahtar olan ve Fars Körfezi'ni Ummam Denizi'ne bağlayan Hürmüz boğazının kontrolü olmuştur. *Kanımca kadim İran Devlet aklının bu jeostratejik kozu bir daha asla bırakmayacağı ve gerektiğinde gerektiği şekilde kullanacağı ileride görülecektir. Yine bana göre Hürmüz Boğazı'nın yeni statüsü konusu, 1950'lerin başında İran'ın en önemli meselesi olan petrol endüstrisinin millileştirilmesi ve İran Milli Petrol Şirketi tarafından işletilmesi ile aynı karakteri taşımaktadır. İran halkının büyük çoğunluğu 2026 yılı itibarı ile bu meseleye bu gözle bakmakta ve devletin arkasında durmaktadır. Zaman geçse ve bu mesele uzasa da akıbeti petrolün millileştirilmesi ile aynı olacaktır zira boğazın kuzeyi İran kara sularından geçmektedir yani jeopolitik açıdan bu boğaz uluslararası bir su yolu değildir.*

Özetle ABD ve müttefikleri yoğun hava saldırılarına rağmen İran füze ve dronları ve de füze fırlatma ve hava savunma sistemleri ile baş edememiş, ABD hava kuvvetleri ağır kayıplar vermiş, *örneğin nisan ayı başında İran tarafından düşürülen bir ABD savaş uçağının pilotunu aramaya yönelik çok sayıda uçak ve personel ile İsfahan yakınlarında gerçekleştirdikleri sözde kurtarma ama aslında İran'dan zenginleştirilmiş nükleer materyal kaçırma operasyonu büyük bir fiyasko ile sonuçlanmış ve ABD ordusu hezimete uğramıştır*, ABD'nin Orta Doğu'daki askeri üsleri neredeyse kullanılamaz hale gelmiş, hava savunma mühimmatları tükenme noktasına yaklaşmış, müttefikler İran'a karşı bir kara hareketini göze alamamış, İsrail şehirlerinde ağır tahribat oluşmuş, İsrail halkı (Filistin'deki Yahudi işgalciler) neredeyse 40 gün sığınaklardan çıkamamış, İsrail'de bulunan Dimona gibi çok önemli bir nükleer sitenin İran tarafından hedef alınabileceği açıkça tecrübe edilmiş, körfez ülkelerinde ekonomi neredeyse durmuş, dünya genelinde enerji arzı kaynaklı büyük bir ekonomik kriz olasılığı belirmiş ve sonunda düşmanları İran karşısında pes etmek zorunda kalmıştır; bu durum fanatik İsraili, Avrupalı ve ABD'li siyasiler tarafından bile itiraf edilmiştir. *Örneğin İran düşmanlığını gizleme gereği duymayan, İsrail'e ve siyonizme koşulsuz destek veren Almanya Şansölyesi Friedrich Merz dahi İran yönetiminin ABD'yi küçük düşürüp aşağıladığını ifade edebilmiştir.*

Özetle eğer İran halkı gece gündüz demeden sokakları doldurup devletin arkasında durmasa, İran ordusunun mevcut caydırıcı askeri gücü olmasa ve Hizbullah güçleri ülkesini savunmasa hem İran'ın hem Lübnan'ın mütecavizler tarafından vahşice ve barbarca gerçekleştirilen saldırılar sonucu Gazze'de yapılabilecek topyekûn yıkım ve kırıma uğratılması kaçınılmaz olacaktır. Bu savaşta Hatem'ul Enbiya Merkez Karargâhı yönetiminde başta Devrim Muhafızları Ordusu olmak üzere İran Silahlı Kuvvetleri tarihe geçecek mitolojik değil hakiki bir vatan savunması destanı yazmıştır.

Ancak bana göre İran ile ABD ve müttefikleri İngiltere ve İsrail arasında asla mutlak bir barış sağlanmayacak, ara verilse de savaş devam edecek ve taraflar arasındaki ihtilaf ebediyen sürecektir. Neden mi böyle düşünüyorum çünkü daha önce İran'ın kadim dini Mazdayasna inanışının esaslarını anlattığım kısımda bahsettiğim üzere iyilik ve kötülük birbirinin karşıtı olan somut gerçekliklerdir; yani bir başka ifade ile bu iki güç birbirinin tam zıttı esaslar olup aynı gerçekliğin iki farklı bakış açısından görünen tarafları değildir. Kötülük basitçe iyiliğin bulunmadığı bir yokluğu değil, gerçek cismani bir gücü ifade eder. Yani iyilik ve kötülük iki farklı ilksel sebepten türemiş olan, asla bir arada ve beraber olamayacak olan çünkü karşılıklı olarak birbirini bozan ve karşılıklı hasım olan, asla uzlaşamaz ve birbiri ile bağdaşamaz olgulardır. İyilik ve kötülük veya melekler ile şeytanlar arasındaki karşıtlık Mazdayasna inancının temelini oluşturur. Bu temel prensibe göre düalist kâinatta bulunan iki tarafın ne düşünceleri ne niyetleri ne tercihleri ne söylemleri ne de eylemleri, hiçbir zaman uyuşmamıştır ve de asla uyuşmayacaktır. İran'ın günümüzdeki inancı olan Şii İslam'ın da en temel ilkeleri adalet, hak ve hakkaniyet olup bu olgular zulmün, zalimliğin ve haksızlığın yok edildiği keskin ve sarıh bir durumu işaret etmektedir. Daha önce de bahsettiğim gibi Mazdayasna dininin esasları ile Şii İslam esasları arasında büyük uyum bulunmaktadır, işte iki zıt taraf arasındaki bu ontolojik, yapısal fark ve ilkesel nedenlerle nihai bir anlaşmanın sağlanacağını düşünmüyorum.

Anlatıma devam edersek İran ve Şiiilerin yaşadığı diğer ülkelerde Muharrem ayının başlaması ile birlikte düzenlenen Kerbela şehitlerini ve Şehitlerin Efendisi unvanına sahip İmam Hüseyin'i anma ve yas merasimleri vesilesi ile toplanan kalabalıklar İran'ın ve Hizbullah'ın direnişini kutsamış ve şehit Rehber Seyyid Ali Hamanei de bu törenlerde önem ve öncelikle anılmıştır. Ancak aynı ay şehit rehber için düzenlenen olağanüstü cenaze merasimi Dünya tarihinin en geniş katılımlı, en uzun süren yas ve defin töreni olacaktır. Yüce Rehberin ve kendisi ile birlikte şehit edilen ailesinin, İran milleti tarafından yüksek bir manevi ruh ile kutsanan bu son yolculukları 3 Temmuz günü Tahran'da İmam Humeyni Musalla Mescidi'nde devlet töreni ile başlamıştır. ABD dış işlerinin tersi yöndeki çabalarına rağmen çok sayıda devleti temsil eden heyet törene katılmış ve cenazelerin huzurunda saygı duruşunda bulunmuştur. Bu aşamada Müslüman ülkelerden gelen heyetlerin saygı duruşu sırasında Kur'an'ı Kerim'den kendilerine özel olarak seçilerek okunan sureler dikkat çekmiştir. Ertesi gün ise halkın katılımıyla Ali Hamanei'e veda töreni düzenlenmiştir. Cenaze namazı ise 5 Temmuz tarihinde İmam Humeyni Musalla Mescidi'nde yani Tahran Musallasında kılınmıştır. Cenaze alayı 6 Temmuz tarihinde Tahran halkı arasında dolaştırılmış ve Tahranlılar rehberini son kez uğurlamıştır. 7 Temmuz günü ise cenazeler Kum şehrinde bulunan Hz. Fatma Masume'nin türbesine götürülmüş ve burada yer alan Cemkeran Mescidi'nde tören düzenlenmiştir. Cenazeler ertesi gün Irak'a nakledilmiş, Necef ve Kerbela'da bulunan İmam Ali ve İmam Hüseyin'in türbelerinde matem törenleri düzenlenmiştir. Cenazeler, 9 Temmuz günü İran'a geri dönmüş ve Hamanei'in doğum yeri olan Meşhed'te İmam Rıza Türbesinde düzenlenen yas etkinlikleri, cenaze alayları ve kılınan namazın ardından, 10 Temmuz Cuma sabahı İranlılar tarafından ülkelerindeki en kutsal yer olarak kabul edilen İmam Rıza Türbesi'nin içine defnedilmiştir. Tahran, Kum, Necef, Kerbela ve son olarak Meşhed'te düzenlenen törenlere toplamda 43 milyon kişi katılmıştır. Sadece Tahran'da 18 milyon kişinin katılımı teyit edilmiştir. Bu olağanüstü geniş katılımlı cenaze törenleri, başta Seyyid Ali Hamanei'in şahsına duyulan hürmetin büyük bir tezahürü olmanın yanı sıra İran halkının ve Şii toplumunun katil, zorba ve zalimlere karşı gösterdiği dik duruşun ve direniş ruhunun *Hüseyin* bir temsili olmuştur. Nitekim tüm törenlerde her yerde katılımcılar tarafından yoğun şekilde, Şiiilikte adalet ve hak arayışının ve de intikam ve direnişin sembolü olan kırmızı zemin üzerine beyaz hat ile *"Ya Letharat al-Husayn yani Ey Hüseyin'in kanının intikamını alacak olanlar!"* yazılı, *intikam bayrakları* açılmış ve de *"mutlaka intikam istiyoruz"* sloganları atılmıştır. Keza ağustos ayı başında gerçekleşen, Hz. Hüseyin ve beraberindekilerin Kerbela şehadetinin 40. günü sebebiyle düzenlenen geleneksel Erbain yürüyüş, tören ve merasimlerine

toplamda 22 milyon kişinin katılması da Şii direniş ruhunun ne kadar diri ve kararlı olduğunu ortaya koymaktadır.

Kanımca İranlılar, Hz. Hüseyin'e ve O'nun, İranlı bir prenses ile evliliğinden dünyaya gelen, soyuna mensup İmamlara ve de onlardan sonra topluma önderlik eden velilere, tarihi Pişdadiler ve Keyaniler hanelerine mensup rahip krallara gösterdikleri hürmet ve önemi göstermektedir. İşte imamet kavramı da bu nedenle İranlılar için sadece Şiiliğe özgü bir kavram olmayıp İslam öncesini ve sonrasını tarihi bir bütün olarak içine almakta, birçok kutlu şahsiyeti ve onların misyonunu da kapsamaktadır.

Sonuç olarak tüm bu gelişmeleri yorumlarsam benim anladığım kadarıyla İsrail rejimine ve siyonist ideolojiye, fanatik Evanjelistler tarafından Tanrı'yı kıyamete zorlamak ve Mesih'in zuhurunu hızlandırmak için Deccal rolü biçilmiştir. Yine anlaşılan bu nihai hedefleri doğrultusunda icat ettikleri siyonizm, kullanışlı sapkın bir ideoloji ve İsrail rejimi de yine bu yönde kullanılan şartlandırılmış yıkıcı bir canavar vazifesi görmektedir; çünkü başka türlü bu çağda ve insanlığın geldiği bu ileri noktada ve de herkesin gözü önünde yaptıkları sınırsız canavarlıkları açıklamak gerçekten mümkün değildir. Ancak kanımca insanlığa kurulan büyük komplô bundan da ibaret değildir çünkü bana göre Evanjelistler de Luciferyan Tapınakçı masonlar tarafından kullanılmaktadır. Neden mi böyle düşünüyorum, çünkü Luciferyanlar Tanrı'nın kıyamete zorlanamayacağını gayet iyi bilmektedir ve onların asıl amacı bu iki fanatik kesimi kullanarak yeryüzünde yaşayan herkesin etkileneceği büyük bir felakete yol açmak ve insanların Allah'ın kendilerini terk ettiğini düşünmesini sağlamaktır. Böylece insanların kalbinde yüce bir yaratıcı olarak Allah'a olan inanç zayıflayacak ve bunun yerini saf Luciferyan doktrin alacaktır; yani asıl hedef Allah'a olan imanı silmek ve insanların hem Dünya'sını hem de ahiretlerini yakmaktır. İşte bunun için İran, bu iki fanatik kesime hedef olarak gösterilmektedir çünkü bayrağında La İlahe İllallah ve Allah'ü Ekber yazmaktadır.

Peki kim bu Luciferyanlar? dediğinizi duyar gibiyim; bu sorunun cevabı başlı başına bir belgesel konusu olup bu cevabı *İsa Mesih'in Esrarı, Ruh Kelime Hikmet* isimli kitabımda tüm ayrıntıları ile verdiğimi ifade etmek isterim ancak burada kısaca özetlersek: Luciferyanlık terimi, Hermetik, Kabbalacı, Pisagoryen, Neo-Plantoncu v.b. ezoterik ve gnostik geleneklerden gelen, inisiyasyon aşamaları ve okültik yöntemler marifeti ile ve de yaşanan re-enkarnasyon süreçleri neticesinde insan oğlunun en nihayet tekamül ederek yaratıcının bilgisine yani gnosis'e erişebileceğine, böylelikle de ilahlaşabileceğine inanan kesimleri, tanımlamak için kullanılmaktadır.

Lucifer ise bizzat kendisi Tanrı'nın buyruğuna itaat etmeyerek O'na isyan eden sonra da Âdem ve Havva'ya söylediği, "O'nun buyruklarına karşı gelerseniz siz de O'nun gibi ölümsüz ilahlar olabilirsiniz" sözleri ile ilk fitneyi çıkaran bu yüzden de cennetten kovulan isyankâr varlığın adıdır. Ancak Luciferyanlar onu, isyankâr bir varlık olarak değil insanoğluna aydınlanması için gerekli gizemli ışığı getiren böylece insanın kulluktan kurtulup özgür irade sahibi daha yüksek bir benlik kimliğine sahip olmasına ve dönüşmesine vesile olan, bir yol gösterici olarak kutsamaktadırlar. Luciferyanlar ezoterik, gnostik ve okültik tüm bilgi ve öğretilerin de bizzat Lucifer tarafından insanlığa öğretildiğine ve bir gelenek oluşturulduğuna inanmaktadırlar. *İlaveten aralarından bir kesim Talmud'a ve İbrani mitolojisindeki anlatımlara dayanarak günümüzde dahi Lucifer'in Lilith'ten olan soyunun Dünya'da yaşadığına inanmakta ve bu soyu mavi kan sahibi kutsal aile olarak tanımlamaktadır.*

Luciferyanlar örgütlenerek kurdukları gizli cemiyet, tarikat, localar marifeti ile bu ezoterik geleneği sürdürmekte ve de Dünya'da saf Luciferyan doktrinin hâkim olması için çalışmaktadırlar. Bunlar şövalye tarikatları, illuminati ve mason locaları şeklinde farklı isimler ile örgütlenmişlerdir. Daha önce bahsettiğim gibi bu gizli cemiyet ve tarikatların küresel hegemonya kurmak, doktrin ve ideolojilerini tüm dünyaya empoze etmek amacıyla kurdukları ve bu doğrultuda politik, ekonomik, akademik faaliyetler yürüten görünür operatif örgütleri de mevcuttur. Ayrıca çok sayıda vakıf, enstitü ve medya

kuruluşu da aynı ortak ülkü doğrultusunda faaliyet göstermektedir. Tüm bu organizasyonun üstünde ise adını Pisagoryen gelenekten alan ve *300'ler Komitesi* ismi verilen küresel sistemin karar alıcılar konseyinin bulunduğu ve onların da üstünde bizzat Lucifer'in yer aldığı söylenmektedir. Bildiğiniz gibi Lucifer cennetten kovulmuştur ve buradadır yani Dünya'da; Hristiyanlar onu kötülüğün kaynağı olan *şeytan*, Müslümanlar ise onu, kötülüğü seçmiş ve insanları da Allah'ın gösterdiği doğru yoldan saptırmak için yemin etmiş bu yüzden Allah'ın rahmetinden kovulmuş *İblis* olarak tanımaktadırlar.